BRØLET

F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

Brølet 48 efterår 2005

Bladudvalget

Oplag 19.200 eks.

BLADUDVALGET VED DETTE NUMMER:
Henrik Nielsen
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Martin Kreisberg
Sebastian Dorset
Martin Gjedde
Jes Fager Gjedsted
Nikolaj Steen Møller
Thomas Engelsmann

FOTOGRAF: Niels Jørgensen,
YDERLIGERE FOTOS: Anders Larsen
LAYOUT: m5design
TRYK: Kailow Graphic A/S
FORSIDEFOTO: Lars Jacobsen har lige scoret mod Viborg. Af Niels Jørgensen

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:
Nikolaj Steen Møller
H.C. Ørstedsvej 17, 3tv., 1879 Frederiksberg C
smoelle@selskabet.org
(alt vedr. artikler stiles til redaktøren)
KORREKTUR: Henrik Nielsen /
Jes Fager Gjedsted
ANNONCER: Henrik Johnsen / Carsten Scheel
MAIL: henrik.johnsen@fckfc.dk
carsten.scheel@fckfc.dk

RETTIGHEDER: Eftertryk af artikler og billeder uden tilladelse er ulovligt, og straffes med en seksårig kontrakt hos AGF.

F.C. København Fan Club:
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Tlf. 35 43 23 43
Man-, tirs-, tordag 12.30-15.00
Onsdag 12.30 - 17.30
Fredag 10.00 - 12.00

Formand: Anders Larsen
Næstformand: Henrik Månsson
Kasserer: Mads Nielsen
Bestyrelsen består i øvrigt af:
Susanne Helt
Oliver Reeh

Indmeldelse i FCKFC kan ske på:
giro 88 99 47 44, korttype 73
F.C. København Fan Club
2100 København Ø
[Husk at skrive navn og adresse på girokortet]

Medlemspriser årligt:
De Unge Løver, til og med 12 år: 85,-
Teenløver, fra 13 til og med 17 år: 110,-
FCK Fan Club, fra 18 til og med 66 år: 190,-
Medlemmer over 67 år: 100,-
E-mail: fckfc@fckfc.dk
Internetadresse: www.fckfc.dk
DEADLINE FOR BRØLET 49:
15. OKTOBER 2005!

Indhold Brølet 48

Formanden har ordet

Fantomets frie fantasi

Et frisk firkløver

Megafonen

Boganmeldelser

Slaget om København

Tobias Linderoth

Hjulene på bussen

Mondiali antirasisti

En tur i helvede og hjem igen

Venner & Fjender

Hjørnet

Varmt hjerte koldt blod

Brølets meningsmåling, part 2

FCKFC sponserer KB

FCKFC Kontoret, Carlsberg m.m

4
6
8
14
16
18
22
26
30
32
33
34
36
38
42
44-47

Kære læser!

Dette skrives på en dag i slutningen af august, hvor transfervinduet stadig står og klaprer, og truer med at blæse helt i i det begyndende efterårsvejr. Det åbne vindue er et godt billede på en åben del af sæsonen, hvor den danske liga er en af de meget få ligaer som for alvor er kommet i gang, og hvor det meste af Europa stadig finpudser deres form inden deres hjemlige turneringer tager fart, og Europacupperne endnu ikke rigtig er begyndt. Når bladet kommer, er alle handler gjort, Danmarks landskamp er overstået, og så kan ræset begynde for alvor.

Vi er jo som bekendt et af de hold, der er med i Europa, og gudskelov for det. Der er noget at bevise efter disse par år, og så har vi ovenikøbet fået en lodtrækning, der som oplevelse er en ren drøm - et for tiden storspillende tysk hold i en af Europas mest spændende og feststemte byer - men som også er en enorm udfordring. Og hjemme i Danmark strammer det til, for nu bliver programmet en del sværere end i de første syv kampe, omend ikke så meget mere svært end HSV bliver i forhold til Carmarthen Town.

Og så kan det måske bekymre lidt, at spillet endnu ikke fungerer bedre end det gør, men skal man bygge et nærmest helt nyt hold op fra sommerpausen, så kan det jo knap få en bedre start end en førsteplads uden nederlag, og en yderst sikker kvalifikation til UEFA Cuppen.

Når man har hang til lidt pessimisme, er sådan 19 ud af 21 point bestemt ingen dårlig kur. Heller ikke, at der er gået tre mål ind i ni kampe som det står nu. Og at vi fører! Målmand, forsvar, angreb, alt dette ser ud til at være eftertrykkeligt på plads, og når Brølet er på gaden, ved vi også om det er lykkedes at kapre den forstærkning til midtbanens kreative klasse, som der er blevet talt så meget om i alle klubbens kredse. Vores hold ligner et hold, der er klar til at præstere ret strålende ting, hvis det suppleres af blot én chanceskabende midtbanespiller, og endnu bedre sager, hvis Thomas Røll forhåbentlig samtidig kommer tilbage i den klasse vi før har set ham have - det ser lovende ud!

Men lige nu er der lidt uvished om hvad det hele vil bringe, om dampen kan holdes oppe, og hvor meget vi kan håndtere europæisk.

Det er en art mellemperiode, understreget ved den dybt irriterende og fjollede landskampspause, og nr. 48 er også en art mellemblad, som bærer præg af at være fra en hektisk tid hvor det hele går stærkt og ikke er helt har fundet sin endelige form. Eksempelvis bragte vi i sidste nummer et interview med anfører Bo Svensson - nu bringer vi et med anfører Tobias Linderoth! Og hvor det hed Traoré, Bech, Nørregaard og Bergvold inden sommerpausen, når vi talte unge spillere, er kun sidstnævnte tilbage, og vi benytter lejligheden til at tale med de fire nye af egen avl - Bertolt, Brandrup, Bernburg og Kvist, hvilket lyder lidt som et velrenommeret advokatfirma.

Derudover er det vores sædvanlige blanding af lidt af hvert - bl.a. er vi glade for at kunne give en smagsprøve på en ny bog, co-skrevet af vores tidligere redaktionsmedlem Michael Rachlin, vi præsenterer bustursudvalget, og bringer i øvrigt *Venner og Fjender* tilbage efter et nummers pause. God fornøjelse mens vi går ind i efteråret - selskabssæsonen begynder på Reeperbahn 15. september! På gensyn der!

"Se den live på Stolpen!"

SkySport, Viasat, Canal+, fodbold, Formel 1, ishockey, Newcastle Brown Ale, Murphy's Red og Heineken på fad.

Vi har fem store fladskærme og to projektorer, vi har bordfodbold og pool og masser af øl i hanerne

Medlemmer af FC København Fan Club får fadøl til halv pris og shots til en tier - men husk at tage medlemskortet med.

Live på
STOLPE-IND

v. Lille Triangel Øster Farimagsgade 93, 2100 København Ø

Mange nye ansigter i denne sæson

Velkommen

I forrige nummer af Brølet var det tid til den helt store afskedsopremsning, nu kan vi så passende ønske et varmt velkommen til de fem nye spillere, der er kommet til klubben: Jesper Christiansen, André Bergdølmo, Michael Gravgaard, Marcus Allbäck og Peter Ijeh. Vi glæder os til mange kampe fra jeres side. Velkommen til!

Førsteholdsdebut

Endnu en ung spiller har fået debut på førsteholdet. Igen var Fan Clubbens udsendte på plads med blomster. Tillykke med debuten til Jeppe Brandrup. Vi glæder os til at se mere til dig fremover.

Fan Clubben mod vold og racisme

Succesen med de tre forskellige T-shirts "Fan Clubben mod vold og racisme" har opmuntret os til at producere en fjerde trøje. Læs mere om baggrunden for produktionen på Fan Clubbens hjemmeside. Og køb trøjen for en halvtredser i Fan Club boden under Nedre C til hjemmekampe eller ved henvendelse på Fan Club kontoret. Trøjen kan også sendes til dig mod forudbetaling - læs betalingsproceduren på nettet eller henvend dig til kontoret på mail: kontor@fckfc.dk. Prisen er da halvfjerds kroner. Husk at skrive størrelse i bestillingen.

Status efter de første runder

Den korte sommerpause og den store udskiftning i truppen fik mange til at se frem til starten af sæsonen med bange anelser. Status efter syv runder er 19 point og en førsteplads i ligaen. Ganske imponerende! At det flotte og flydende spil og de markante sejre så har ladet vente på sig, er vel forståeligt nok. Når alle spillere får lært hinanden bedre at kende, ser det ud til, at vi har et stærkt hold med store muligheder foran sig.

Tifoindsamling

Til hjemmekampen mod AGF havde Kampudvalget i samarbejde med F.C. København fået lov til at samle ind til vores tifokonto. Indsamlingen forløb meget tilfredsstillende. Der blev samlet ind uden for B og C tribunen samt ved indgangene på Nedre C. Der blev taget pænt imod indsamlerne og resultatet blev hele 25.502 kroner. Dette beløb går direkte til Kampudvalget og deres fortsatte arbejde med at få udtænkt, forberedt og gennemført de flotte tifoer vi ser til kampene, både hjemme og ude. For en god ordens skyld skal det lige nævnes, at tifokontoen med alle indsamlingerne fra foråret, i busserne, på udebane og beløb indsat direkte på kontoen, blev tømt og pengene brugt på afskedstifoen for Zuma og Todi. Kontoen er naturligvis åben, hvis du ønsker at give et tilskud. FCKFC's tifokonto i Nordea Bank har nummer:
Reg. 2103, konto 4375-185-976.

UEFA Cuppen

2-0 sejr både hjemme og ude mod Carmarthen Town var langt fra så prangende, som vi kunne have ønsket os. Men set i lyset af sidste års skuffelse, var samlet sejr og videre avancement dét der virkelig talte. Opbakningen både ude og hjemme skal nok stige i næste runde. Vi vil meget gerne prøve kræfter i gruppespillet.
Forhindringen hertil er det tyske storhold Hamburger SV. Turen den 15. september til Hamburg er allerede til salg, og vi håber på stor opbakning til den svære kamp. 14 dage senere skal det hele afgøres i PARKEN.
Lad efterårssæsonen blive lige så god som den lovende start antyder!

Vi ses
Anders

Tillykke med debuten, Jeppe.

Fotos: Niels Jørgensen

PC

En enkelt spiller har forladt os siden sidst, Peter Christiansen. Held og lykke i det svenske, og tak for indsatsen i København.

Teleperformance
GLOBAL TELEMARKETING & TELESERVICES SOLUTIONS

We succeed through our clients' success

COMPANY SEATS

Kunne du tænke dig et job i parken?

Teleperformance Danmark A/S søger taleglade fuldtidskonsulenter (dag) og freelancekonsulenter (aften & weekend)

Hvad skal du lave

Vi har forrygende travlt og søger derfor nye kolleger, som skal arbejde med telefonen og computeren, som de vigtigste værktøjer i kontakten til potentielle og eksisterende kunder. Opgaverne er meget alsidige og hver eneste kunde byder på nye udfordringer og muligheder. Det betyder, at du hurtigt kommer rundt i alle salgs- og servicehåndværkets facetter.

Vi tilbyder

- fleksible arbejdstider
- arbejdsplads i Parken - Danmarks nationalstadion
- attraktiv timeløn med ekstra bonus til dig der gør det godt
- et arbejde, hvor kvalitet i salgsarbejdet er i fokus

Vi søger en person der

- besidder gode kommunikative evner
- har gennemslagskraft og situationsfornemmelse
- sætter en dyd i at yde en god service overfor kunder
- bliver motiveret af at skabe merværdi i alle kundekontakter
- motiveres af salg og resultater
- kan lide at arbejde i et dynamisk miljø
- gerne vil møde nye udfordringer
- kan se sig selv som en del af teamet igennem længere tid

Teleperformance A/S en del af SR Teleperformance. SR Teleperformance, stiftet i 1978, er en af verdens førende inden for call center løsninger, herunder telemarketing og CRM løsninger. Gruppen opererer i 36 lande worldwide med 172 kontaktcentre og havde i 2004 en omsætning på 952 mill EURO. SR Teleperformance er børsnoteret i Paris kode Sicovam 5180.

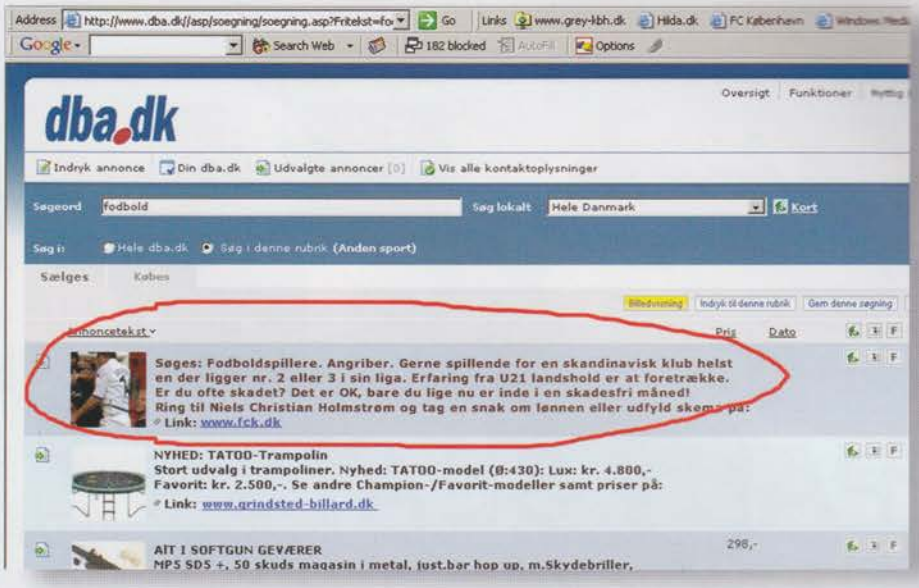
Teleperformance samarbejder blandt andet med følgende virksomheder:
Tele2, HP, Codan, Bonnier Publications og Forlaget Benjamin

Interesseret?

Kontakt straks
vores HR-afdeling på
3336 9494
eller send en e-mail til

hr@teleperformance.dk

Teleperformance Danmark A/S
Parken, Øster Allé 42
2100 København Ø
www.teleperformance.dk

Fantomets Frie Fantasi

Som den eneste har Brølets 'Fantomet' haft mulighed med at tale med et par af de spillere, der endnu ikke er kommet til klubben. Selv Fantomet kan ikke afsløre om de er på vej, men anonyme kilder afslører at den ene af de to interviewede er meget tæt på klubben, og den anden lader til ikke rigtig at have ledelsens interesse. De to spillere er blevet stillet de samme spørgsmål, og deres svar er skrevet ned, direkte som de faldt i Fantomets Frie Fantasi:

Fantomet: "Hvordan fik FCK øje på dig?"

Spiller 1:

Altså, jeg havde et par kampe for et skandinavisk landshold for 3-4 år siden, og har siden siddet en del på bænken for et vesteuropæisk midterhold. Jeg tror interessen skyldes at min agent skubbede et eksemplar af programmet for "U-20 VM 1994" gennem dørsprækken til Parken.

Spiller 2:

Jeg er egentlig også overrasket. Min agent sagde at en scout fra FCK var på tribunen, og efter kampen trak scouten mig så til side. Jeg var meget overrasket, for dels er jeg ung, og dels vidste jeg slet ikke at FCK havde scouts. Og så plejer skandinaviske lande slet ikke at have fokus på min liga.

Fantomet: "Hvad forventer du af dit ophold i FCK?"

Spiller 1:

"Det bliver jo et rigtigt godt springbræt. Før min sidste skade var jeg tæt på en kontrakt med PSV Eindhoven, og jeg håber da at de måske får interessen tilbage, hvis jeg spiller et par gode kampe. Eller holder mig skadesfri en hel sæson. Og pengene er jo heller ikke dårlige.

Spiller 2:

Det bliver overvældende. FCK er jo en storklub, som det bliver en oplevelse at spille for. Jeg var glad for min gamle klub, som jeg er vokset op i, men de forstod godt at FCK var en stor chance for mig. Så jeg skal bare yde alt hvad jeg kan, og håbe det rækker til en plads på førsteholdet. Og så glæder jeg mig meget til at forbedre mig under en træner med international erfaring. Jeg er i hvert fald villig til at løbe, til jeg falder om.

Fantomet: "Hvilken plads skal du spille på holdet?"

Spiller 1:

Hængende angriber. Det var den plads, jeg havde på landsholdet de fire kampe, jeg spillede i 1999 og 2000. Og hvis jeg ikke kan få den, så synes jeg ikke at træneren forstår at udnytte mine spidskompetencer, og så må én af os jo væk.

Spiller 2:

Altså, i min nuværende klub har jeg jo spillet både back, defensiv midt, kantspiller og hængende angriber. Når der er skader må man jo træde ind hvor man kan. Min drømmeplads er en klassisk 10'er, men med defensive pligter, og den kan jeg så bare kæmpe for. Indtil jeg får lov til det, må træneren sådan set placere mig som han vil. Jeg er stolt af bare at være i FCK's trup.

Fantomet: "Hvad med det sociale?"

Spiller 1

Det skal nok gå. Jeg har min kone med. Og efter træning kan jeg tage til Eindhoven for at drømme, eller til en anden af de klubber, jeg forhandler med.

Spiller 2:

Det skal nok gå: Jeg har anbefalet klubben en af mine landsmænd. Han er godt nok kun 19, men han er en rimeligt solid centerforward. Og ellers kan jeg måske lokke venstre back fra vores hold med til jobsamtale *(smiler, red.)*. Han er godt nok 31, men han er fast mand på landsholdet. Og så regner jeg da med at mine nye holdkammerater tager godt imod mig. Jeg er god til sprog, og glæder mig til at lære dansk. Jeg har spurgt min nabo, og han siger at Danmark er et dejligt land.

Fantomet: "Har du en hilsen til fansene?"

Spiller 1:

Ja da! De kan købe min biografi i boghandlen. I hvert fald i mit hjemland. Og den har endda været billig, de sidste par år. Og så glæder jeg mig rigtig meget til at høre om de er ligeså gode som de berømte danske roligans.

Spiller 2:

Jeg håber, de tager godt imod mig. Jeg ved at FCK har haft mange store spillere gennem tiderne, men jeg kan jo bare håbe at fansene om et par år synes at jeg kan være en erstatning for de folk. Jeg synes, jeg har meget at byde på, og jeg glæder mig til at kæmpe for at vise det.

"Scoringskrise? Så skal man da bare gå mere i byen!"

ODDSET

Der er så meget kvinder ikke forstår

www.tips.dk

Dansk Tipstjeneste

FUEL

Et frisk firkløver

Der er stadig et halvt hold af spillere i FCK's trup, som kommer fra egen ungdomsafdeling. Brølet mødte de fire nyeste af dem. På en gang.

Af Sebastian Dorset // Fotos Niels Jørgensen

Sommeren bød på en nærmest uoverskuelig række af udskiftninger i spillertruppen hos F.C. København. Som fan har man skullet lære en mængde nye navne, og nogle meget velkendte bliver ikke længere råbt i Parken, men kan kun følges i avisernes sportsspalter. For mange betød det sikkert mere end normalt ved spillersalg at skulle sige farvel til hele tre unge spillere, der som gamle KB-drenge har tilbragt hele deres fodboldliv i klubben. Hjalte, Bech og Traoré var vigtige dele af beviset for at FCK er en klub der satser mindst lige så meget på egen avl som de øvrige SAS Ligaklubber.

Det er dog ikke kun Bo Svensson og Martin Bergvold der er tilbage af gamle KB-drenge. Inden sidste sæson blev midtbanespillerne William Kvist og Morten Bertolt rykket op fra andetholdet, og fik begge mod slutningen af foråret debut i Parken. Og i sommerpausen har de så fået selskab af midtbanemanden Jeppe Brandrup og angriberen Martin Bernburg.

Men hvad kan vi forvente os af de fire, der med en gennemsnitsalder på 20 år har tiden for sig og masser af potentiale? Og hvad forventer de af sig selv?

Først og fremmest er de enige om at det i højeste grad handler om udvikling: "Det tager mindst et år at lære at være med", fortæller Morten Bertolt, og bliver bakket op af William Kvist: "Tempoet, fysikken er noget helt andet, og det tager tid at vænne sig til det". Det har de to nyoprykkede allerede opdaget. Martin Bernburg har i hvert fald lært at det ikke går lige så let som på andenholdet: "Man skal ikke holde på bolden, for så kommer tacklingen med det samme, hvor man tidligere kunne tillade sig lidt mere, så man er presset. Efter træning er jeg så træt at jeg nogle gange har brug for en lur". Og Jeppe Brandrup er enig: "Jeg kan godt mærke, at jeg træner hårdere end jeg har været vant til. Kroppen er mere slidt, og det tager længere tid at komme sig".

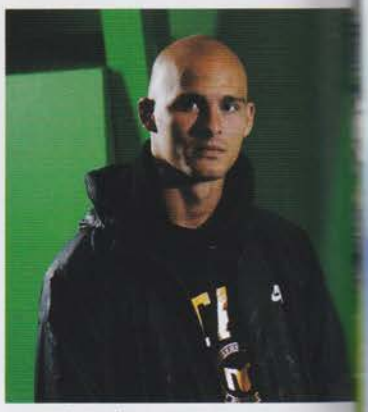
Martin Bernburg

William Kvist

Morten Bertolt

Jeppe Brandrup

Men udvikling er kodeordet. Så længe, fodboldspillet bliver bedre og de fire kan se resultater af den hårde træning, så er de mere end villige til at finde sig i disciplinen og pladsen nederst i hierarkiet. Ude på Peter Bangsvej skal der slæbes bolde, opstilles kegler og hentes vandflasker til de mange ældre spillere, der har prøvet SAS Liga, landshold og europæiske kampe. Men det skal helst ikke blive ved med at være dem, der har tjansen med at slæbe ting og sager til træningen. Det er fire ambitiøse herrer der sidder i KB's poolområde og svarer på Brølets spørgsmål. Om et par år vil de gerne være på 1-holdet, og tre af dem har da også allerede haft debut i SAS Ligaen. Morten Bertolt og William Kvist allerede sidste år, og i denne sæson er også Jeppe Brandrup blevet skiftet ind. Debuten gav mod på mere, og gjorde faktisk for Kvist og Bertolt utålmodigheden større: "Den kom lidt ud af den blå luft efter nogle skader i truppen, og var helt klart en stor oplevelse, men bagefter ville man gerne være meget mere med", siger William Kvist, der har fået en del spilletid især i træningskampene op til sæsonstart, hvor han spillede fuld tid i adskillige.

Spilletid eller ej er de alle fire faldet godt til i truppen, hvor det for de to nyoprykkede især er Kvist og Bertolt, der har givet gode råd om *"do's and don't's"* for førsteholdsspillere i FCK. Da de selv rykkede op fik de selv lidt vejledning af de unge i truppen, for eksempel Jesper Bech. Og så erfarne folk som PC og Ole Tobiasen bliver fremhævet som ekstra hjælpsomme på banen og udenfor i sidste sæson.

Og så får man en lille nedskreven vejledning når man skriver kontrakt, der fortæller lidt om de krav der er til spillerne, og besvarer nogle af de mest almindelige spørgsmål.

Forholdet til offentligheden bliver man dog ikke instrueret i. Nogle ting er helt op til de enkelte spilleres sunde fornuft: "Altså, man får ikke udleveret en 'fodbold for *dummies*' hvor der står at man ikke spiller en omgang havefodbold med vennerne, eller dyrker en eller anden ekstrem-sport i sin fritid", siger William Kvist: "Det ville simpelthen være en for dum måde at komme til skade på, så det giver sig selv".

På samme måde sker der ikke sker der dog ikke en egentlig 'medieskoling' af spillerne, der selv må regne ud hvad man siger og især ikke siger til journalisterne, forklarer William Kvist. På spørgsmålet om hvorfor mange fodboldspillere så lyder så ens når de bliver interviewet kommer svaret meget tørt og kontant fra Jeppe Brandrup: "Måske fordi det tit er nogle dumme spørgsmål, man har svaret på 1000 gange?" Martin Bernburg er helt enig: "De spørger tit om det samme, og så kan det let blive en kliché man svarer med".

Det er dog ikke så mest de mere eksponerede spillere, der indtil videre har stået i kameralyset og skullet udlægge teksten efter klassiske spørgsmål som "kampen i dag?", men så snart man bliver rykket op i førsteholdstruppen kan man mærke det større pres.

"Vi spillede jo en halvskidt sæson sidste år, selvom man ikke følte sig en del af det på samme måde som nu, kan man da godt mærke at fansene hurtigt bliver utålmodige", siger Martin Bernburg. De utålmodige fans har skræmmer dog ikke de fire, der synes at publikum har ret til at forlange at holdet yder 100%. Og publikums krav er bare med til at øge presset: "På hjemmebane skal man ikke stille sig tilfreds med uafgjort, og hvis publikum buh'er af den grund er det vel ok", siger Jeppe Brandrup.

Men de positive fans er langt de fleste, og det mærker man hurtigt. Allerede på træningslejren i sommerpausen blev de alle fire afkrævet autografer, selvom det vist ikke altid stod autografjægeren helt klart hvem han spurgte om en signatur:

"De første gange kendte folk os helt klart ikke", griner Morten Bertolt. "Nej, og så står man der og tænker "gad vide hvad han vil med den", supplerer William Kvist. "Jeg skriver altid mit navn nedenunder med blokbogstaver, så de kan se hvem der har skrevet", tilføjer Jeppe Brandrup.

Og hvem er de så, de fire unge spillere, der fremover bliver en del af FCK-historien? Ja, som det er kutyme har de færdiggjort deres ungdomsuddannelser inden de bliver rykket op, og overvejer nu at læse videre. William Kvist vil starte på Handelshøjskolen, Jeppe Brandrup overvejer et sprogfag efter at være blevet færdig med HF i forsommeren. Og Morten Bertolt overvejer stadig hvad studiet skal være, mens Martin Bernburg holder sabbatår efter at have færdiggjort sit handelshøjskolestudium.

Og ved siden af studier og fodbold bliver der ikke tid til meget andet end kæresten for de to, der har sådan en og så film, læsning og andre afslappende sysler efter den hårde træning med SAS-ligatruppen.

På banen ser de det ikke selv som et problem at de er hele tre midtbanespillere, da de dækker forskellige pladser: "Jeg er ved at blive omskolet til kantspiller, nærmest back", afslører Jeppe Brandrup, og Morten Bertolt er lidt mere defensiv end William Kvist, der også er blevet brugt en del på kanterne.

Deres egne stærke sider er de ikke meget for at fremhæve, men de sætter gerne ord på hinanden: Jeppe Brandrup beskrives som teknisk god og boldsikker, Morten Bertolt som en hurtig og fysisk stærk spiller, der samtidig er en god afslutter, mens William Kvist har et godt blik for spillet, et godt spark og i det hele taget scorer en del mål. Og så er han god til at få ro på bolden. Der er også store roser til Martin Bernburg fra kollegerne. Han beskrives som en nærmest komplet angriber, fysisk stærk, hurtig og en god afslutter. Så det er nogle lovende spillere, der er på vej frem i FCK-systemet, med en fart så der nok ikke går længe før de ikke behøver skrive deres navne med blokbogstaver under autograferne.

RBM

..hvor græsset er

grønnest

..sid godt i det!

FURNITURE TEAM

Bella Center
Showroom B5-118
Center Boulevard 5
2300 København S
Tlf.: 32 47 38 20
Fax: 32 50 07 26
kevin@furnitureteam.dk
www.furnitureteam.dk

FURNITURE TEAM
– sponsor af kvalitetsmøbler til FCK Fan Club

- Kontormøbler
- Kontorstole
- Konferencemøbler
- Klub- og kantinemøbler
- Skolemøbler
- Skranker
- Garderobeskabe
- Brandskabe
- Belysning
- Tavler og AV-Udstyr
- Hotel og Restaurant indretning
- Palle og mobile arkiv reoler

www.furnitureteam.dk

Konkurrencen i Brølet 47 har fundet sin vinder

Maria viser de FCK'ske ynder frem ved Ayers Rock – og det kunne dommerpanelet ikke stå for.

Udvælgelsen var dog svær, og der var adskillige skarpe konkurrenter. At den gamle kaptajn Lønstrup har været repræsenteret i Tibet er også ganske imponerende - og klassikeren foran operahuset var også med i opløbet.

Til næste nummer lader vi kameraet hvile lidt.

Vi fangede Frank Jæger og André Bergdølmo i en knap så mediebevidst situation.
– Og vi undrer os over, hvad de mon står og tænker.

Carlsberg Corner udlover en spritny spilletrøje efter eget farve- og modelvalg til det bedste bud. Send dine tanker til: carlsbergcorner@fckfc.dk senest tirsdag d. 1. november kl. 12.

SUPER PAINTBALL
WWW . SUPERPAINTBALL . DK - TLF. 22 99 73 20
Gokart
Paintball
Øksekast
Bueskydning
Stokkekamp
Vandscooter
Speedbåd
Dykning
Vandski
Restaurant
Polterabend
Firmatur
Kick-off
Fødselsdag
OSV...
CITYGOKART
WWW . CITYGOKART . DK - TLF. 70 20 53 11

MEGAFONEN

Der er sagt og skrevet meget om fodboldsange og også i Brølet har der engang været en (op)sang omkring forskellige vers og melodier. Nu er Muzak Polizei på banen igen.

A fucking shit

Har I nogensinde taget en englænder under armen til en FCK-kamp og set deres ansigtsudtryk, når de hører os brøle *"...I can't hear no fucking shit, nooooo"*? Så vil I opdage, at de enten ryster undrende på hovedet over den danske omskrivning af deres sang eller også griner de blot lidt af os. Og okay, vi kan ret beset være flintrende ligeglade med, hvad englændere siger eller synes om, hvad vi synger, men man må give dem ret i, at det dårligt giver mening at ændre ordet '*thing*' til '*shit*', som lige præcis gør at sangen ikke længere rimer?
For en god ordens skyld, synger de altså i England:

"Can you hear the Chelsea sing?

No! No!

Can you hear the Chelsea sing?

I can't hear a fucking thing!

Oooooh"

Det andet lyder faktisk lidt dumt. Især med dobbelt negationen *"I can't hear - no fucking"*, når det nu hedder *"a fucking"*. Oh ak oh ve...

Timingen

En anden ting, der undrer Megafonen, er, hvornår folk synger hvad. Vi skal ved gud ikke pille ved ytringsfriheden, men dog stille spørgsmålet: hvorfor skråler folk "Vi er mestrene", når vi er bagud i forårssæsonen? Det er sket nogle gange, og virker da patetisk. At forsøge at påberåbe sig en sidste respekt for en et år gammel bedrift, når man er ved at få klø? Det kan vel sammenlignes med, at en statsminister ved en valgkampagne hører, at hans parti står til at tabe stort. På vej ned i sin synkende skude siger han i en tale "Ha ha, jeg har bare været statsminister de sidste fire år".

Death by clapping!

Megafonen vil først og fremmest gerne sende en stor salut og hyldest til alle dem der orker at bære den tunge stortromme, og har pondus nok til at stå med den en hel kamp og ikke mindst overarme til at slå på den en hel kamp! I får ikke nok respekt. Herfra en uforbeholden opfordring til at give din trommeslager en gratis fadøl. Helt ærligt, bare gå over og giv ham eller hende en ølbajer! (ved nærmere eftertanke, tjek lige at der ikke er for mange der har gjort det samme inden. Der er nemlig omvendt ikke noget værre end en fordrukken stortromme uden rytmesans)!

Nogle drikker øl, eller piller sig på hagen, sms'er, andre følger takt og tone, og ser fodbold.

"Herfra en uforbeholden opfordring til at give din trommeslager en gratis fadøl"

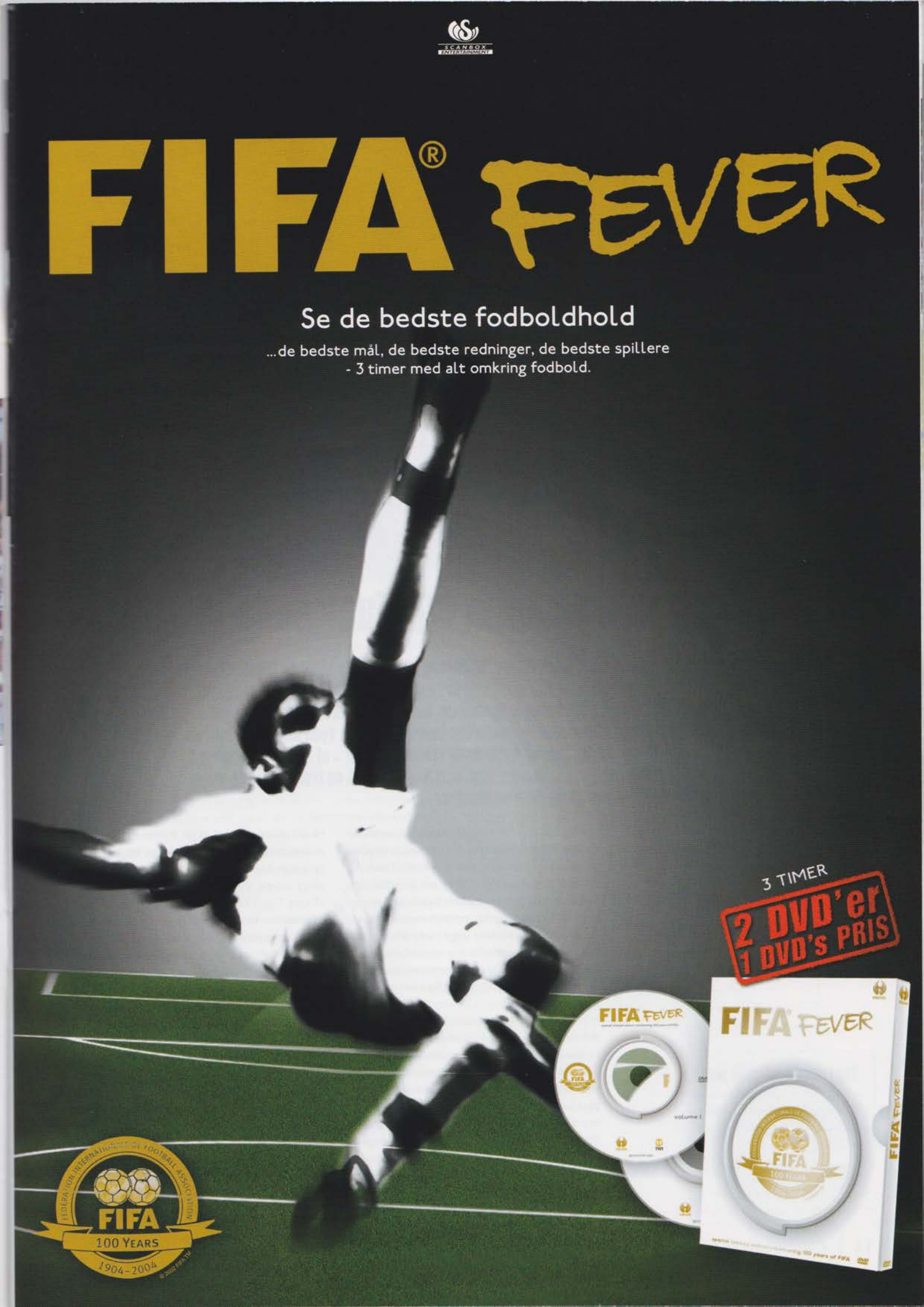
Udover at der trommes en takt, klappes der ofte også en. Nogle gange uden stortrommens hjælp. Blandt andet ved den gode gamle og oversimple "klap, klap, klap-klap-klap, klap-klap-klap-klap FC". Det sidste halve år, er det som om, en konkurrence er startet på lægterne, om hvem der kan klappe det hurtigst. Dette gør desværre, at man dræber sangen hurtigere end den gik i gang, for efter kun 2-3 omgange kan folks hænder ikke længere følge med, og ingen har en takt at guides efter og den smuldrer over tribunen. Så tag nu og benyt jer af et tempo der i det mindste er adstadigt nok til at sangen kan leve, bare lidt endnu (prøv eksempelvis med temaet fra *Bolero* inde i hovedet).

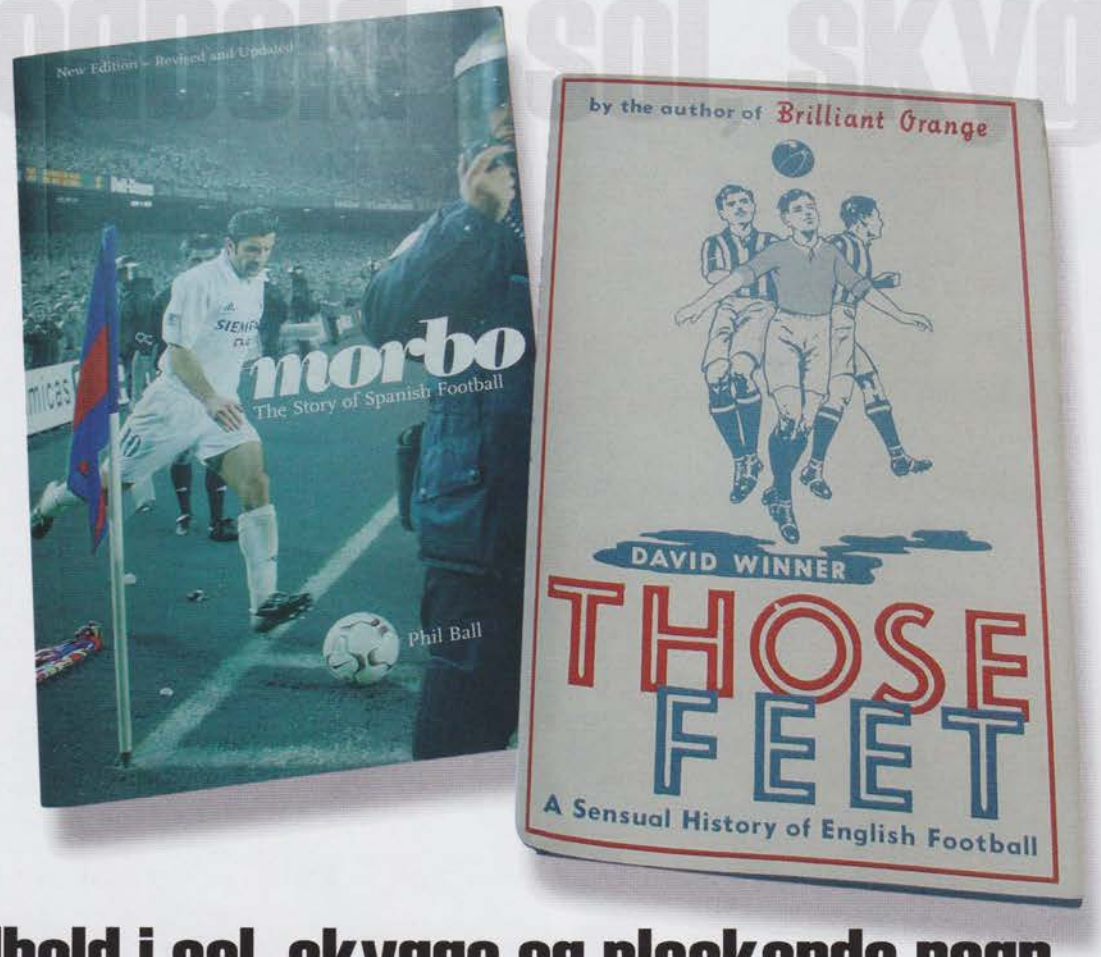
SCANBOX ENTERTAINMENT

FIFA® FEVER

Se de bedste fodboldhold

...de bedste mål, de bedste redninger, de bedste spillere
- 3 timer med alt omkring fodbold.

Fodbold i sol, skygge og plaskende regn

To bøger af respekterede engelske journalister, to forsøg på at skrive et lands fodboldhistorie, og to så forskellige resultater. Morbo og Those Feet er henholdsvis et eksempel på hvordan man kan risikere at præstere en lidt ordinær fortælling, hvis ambitionerne sættes for lavt, og hvordan man kan ende med at fyre alt for underlige teorier af på en tynd baggrund, hvis de sættes for højt. De er første bidrag i vores kommende faste tradition – at anmelde bøger fra den hele vide fodboldverden for Brølets læsere, men selvfølgelig først og fremmest fra vores eget univers herhjemme i København og diverse omegne.

Af Nikolaj Steen Møller

Én ting disse to bøger har til fælles er, at de på en måde er en outsiders kig på en fremmed fodboldkultur. I Phil Balls tilfælde er det bogstaveligt; han er bosat i San Sebastian i Baskerlandet gennem en årrække, og har oplevet sin entusiasme for den spanske fodbold stige i takt med sin stadig dalende interesse for den engelske liga, som for ham føles stadig mere gennemkommerciel, og penge- og tv-styret; noget han vist godt kan have en pointe i.

En del af fascinationen stammer fra det som har givet bogen sin titel: den *morbo* som findes i spansk fodbold. Der findes ikke et ord der dækker begrebet direkte, hverken på dansk eller engelsk, men det omfatter et historisk fjendskab og en medfølgende trang til at komme på tværs af hinanden, som går langt ud over blot at man har med to rivaler at gøre. Skal man bruge et eksempel herhjemmefra, så tænk på da nyheden om Thomas Rytters skifte til Brøndby blev offentliggjort af Flemming Østergaard i Onside på aftenen for første runde, inden BIF selv kunne få det meddelt - og så da Rytter selv stod og poserede for fans og aviser med et 'Hader FuCK'-tørklæde dagen efter ude i Brøndby. Det er vores slags *morbo*. Kig så på bogens omslagsbillede af Luis Figo i færd med at tage et hjørnespark i Barcelona, beskyttet af kampklædte betjente, gang vores forhold til Brøndby med 500, og så har man den *morbo* som findes mellem Real Madrid og Barcelona.

'Barca good, Madrid bad'

Til alt held har Ball dog øjnene åbne for langt mere end blot forholdet mellem de to klubber som ellers dominerer mediebilledet, selv nu hvor der faktisk er hele tre andre hold der har klaret at vinde mesterskaber inden for de sidste ti år. Real og Barca får ganske vist et kapitel hver, men mindre havde selvfølgelig heller ikke været rimeligt, for der er kød nok på det forhold til en hel bog, noget jeg ikke mener at nogen har lavet uden for Spanien. Phil Ball har selv skrevet en bog om Real Madrid, *White Storm*, som min kollega Jes anmeldte til dette blad for nogle numre siden,

og Jeff King og Jimmy Burns har begge skrevet gode bøger om Barcelona. Sidstnævnte får en morsom men urimelig stikpille efter sig (at den i stedet for *Barca - A People's Passion* burde have heddet *Barca Good, Madrid Bad*), hvilket den faktisk ganske fair bog ikke fortjener.

Ball forsøger selv at dekonstruere myten om Barcelona som de frihedselskende og Real som tyrannerne, tilsyneladende i en opfattelse af at Barcelona mere eller mindre har tilspillet sig en rolle som de gode og Real som dem der spiser små børn, og han nævner også mindre kendte fakta som at Real Madrid faktisk blev grundlagt af katalanere, og at deres præsident Guerra under den spanske borgerkrig var republikaner og blev skaffet af vejen af Franco - og ikke nok med det, at de i samme periode havde en kommunist, Ortega, som præsident i et års tid. Men relevansen i dette er svær at få øje på, når Real Madrid selv ikke anerkender sidstnævntes eksistens overhovedet, og har skrevet ham ud af klubhistorien. Hvorfor skulle han så være en vigtig person for Barcelona at fremhæve? Især når det Real Madrid som for alvor blev en del af den intense *morbo* mellem de to klubber alligevel først voksede sig enormt efter borgerkrigen, i 50'erne, under Francos gode kammerat Santiago Bernabeu.

Samtidig prøver Ball som nævnt at fjerne noget af Barcelonas selvopfattelse som en klub med et politisk indhold ved at sige, at Franco måske ikke var specielt bange for at catalanerne talte deres eget sprog på stadion om søndagen, at den senere præsident Nuñez ikke var særlig interesseret i politik, og at hans efterfølger Gaspart var totalt uduelig. Alle ting er formentlig sande, og helt sikkert den sidste. Det er stadig ikke relevant for den massive betydning Barcelona har for katalansk kultur og regionalfølelse, ikke mindst under Francos diktatur, hvad Ball da også erkender.

Selv har jeg den opfattelse, at langt de fleste udenlandske fans af Barcelona og Madrid er enten uvidende om eller ligeglade med den historiske baggrund, men blot synes de spiller forrygende fodbold. Og det er jo rimeligt nok. Men en historietime, underholdende fortalt, kan alle bruge.

Spansk historietime

Og historietime er reelt indholdet af *Morbo*, der er solid uden at være overdådig, og som godt kunne have boret dybere uden at blive spor kedelig eller tør. Især kapitlet om Sevilla, baseret på samtaler med nogle taxichauffører og besøg på et par barer, er med til at give bogen sit præg af at være 11 ganske velskrevne magasinartikler sat sammen, snarere end ét grundigt hovedværk om emnet. De bedste af disse artikler er dem om fodbolden i randområderne, som Galicien (hvor Deportivo og Celta er fra) og Baskerlandet (som har Real Sociedad og Athletic Bilbao), og især sidstnævntes historie, en mærkelig blanding af nationalisme og enorm gæld til engelsk fodbold (Bilbao er nærmest en engelsk klub, energisk og fysisk fodbold spillet på en evigt regnvåd og mudret bane, lysår fra Barcelona i naboregionen Catalonien - men alle spillerne er stadig baskere!) er spændende. Det samme er historien om Spaniens ældste fodboldklub, Recreativo de Huelva. Måske eftersom emnet er ret ukendt for de fleste på forhånd, trods flere af disse klubbers meget ærværdige fortider.

Those Feet

Forholdene er nogle lidt andre for David Winner, der selv er englænder, men som fortæller at han altid har haft et meget fjernt forhold til sit hjemlands fodbold - og som ganske vist er vokset op som fan af Arsenal, men som altid har haft et meget problematisk forhold til både engelsk fodboldkultur og det tilhørende landshold. Han har derimod skiltet ganske klart med hvor fascinationen ligger henne: i Holland, som var emnet for hans et par år gamle bog *Brilliant Orange*. En fin bog med fine fodboldanalyser, men også med enkelte skud i egen fod, som når fodbold absolut skal fortolkes ud fra synspunkter om arkitektur. Det er kløgtigt skrevet, men meget søgt.

Det står dog klart værre til med det søgte og konstruerede i denne bog, der er blevet kraftigt hypet i den velbelæste del af sportspressen, hvilket den slet ikke kan leve op til. Jo, som et projekt i at få fodbold til at passe ind i en række meget generelle teorier om nationalt sindelag er den da ikke dårlig, og Winners greb om både litteratur og populærkultur og disses sammenhænge er fremragende. Så godt, faktisk, at det giver indtryk af at hans greb om fodbold er så meget svagere.

Seksuelle neuroser og imperiefald

Når f.eks. David Winner i sit indledende kapitel bruger den victorianske æras neuroser over for sex og især onani som en af grundene til at England spiller som de gør, og at ekspressive og elegante, kunstneriske spillere tit er gået ned med flaget, er det morsomt og tankevækkende. Men det er også distanceblænderi, tydeligt illustreret ved at Winner bruger de eksempler der passer ind i hans kram, og ikke andre, for hans påstand om at England aldrig har produceret spillere som Maradona er vel f.eks. rigtig nok, men når han så hævder at enhver argentinsk verdensstjerne har været en kælen tekniker, er det vel bare at sige 'Simeone'. Og når han ikke mener at argentinerne heller har fremstillet fysisk stærke, robuste og modige, 'engelske' angribere, har han da i hvert fald allerede glemt Batistuta.

Endnu værre bliver det, når han i et kapitel på blot 35 sider forsøger at tage hele det engelske imperiums fald ved vingebenet, og lader det ende i et citat der hævder, at Michael Owen ikke er så god en angriber som Ruud van Nistelrooy. Måske det i den henseende var mindre smart at udkomme med bogen i en sæson hvor førstnævnte scorede igen og igen fra bænken, og sidstnævnte famlede rundt det meste af tiden. Og så i øvrigt at hoppe fra årti til årti uden at skabe sammenhæng, og samtidig næsten helt ignorere at hvor engelsk landsholdsfodbold har været en ret stor fiasko, har deres succes på klubplan i 70'erne og 80'erne, indtil Liverpools fans ødelagde det i Belgien, ikke mange sidestykker. Det absolut mest søgte kapitel viser, at Winner har brugt evighed på at gennemsøge drengeromaner og krigsbøger på at finde personer der hed noget der lød som Roy Keane, og det er lykkedes at finde mangen en vred, brutal og meget intens fyr som havde et lignende navn. Men Roy Keane er for pokker *irer*, ikke englænder, og kan knap bruges som et eksempel på den engelske kampånd - og er heller ikke mere fokuseret på sin sag end at han svigtede resten af den irske trup ved seneste VM, da træningsbanen var for bulet eller hans seng for kort, og han derfor tog direkte hjem.

Når himlen er grå og banen mudret til

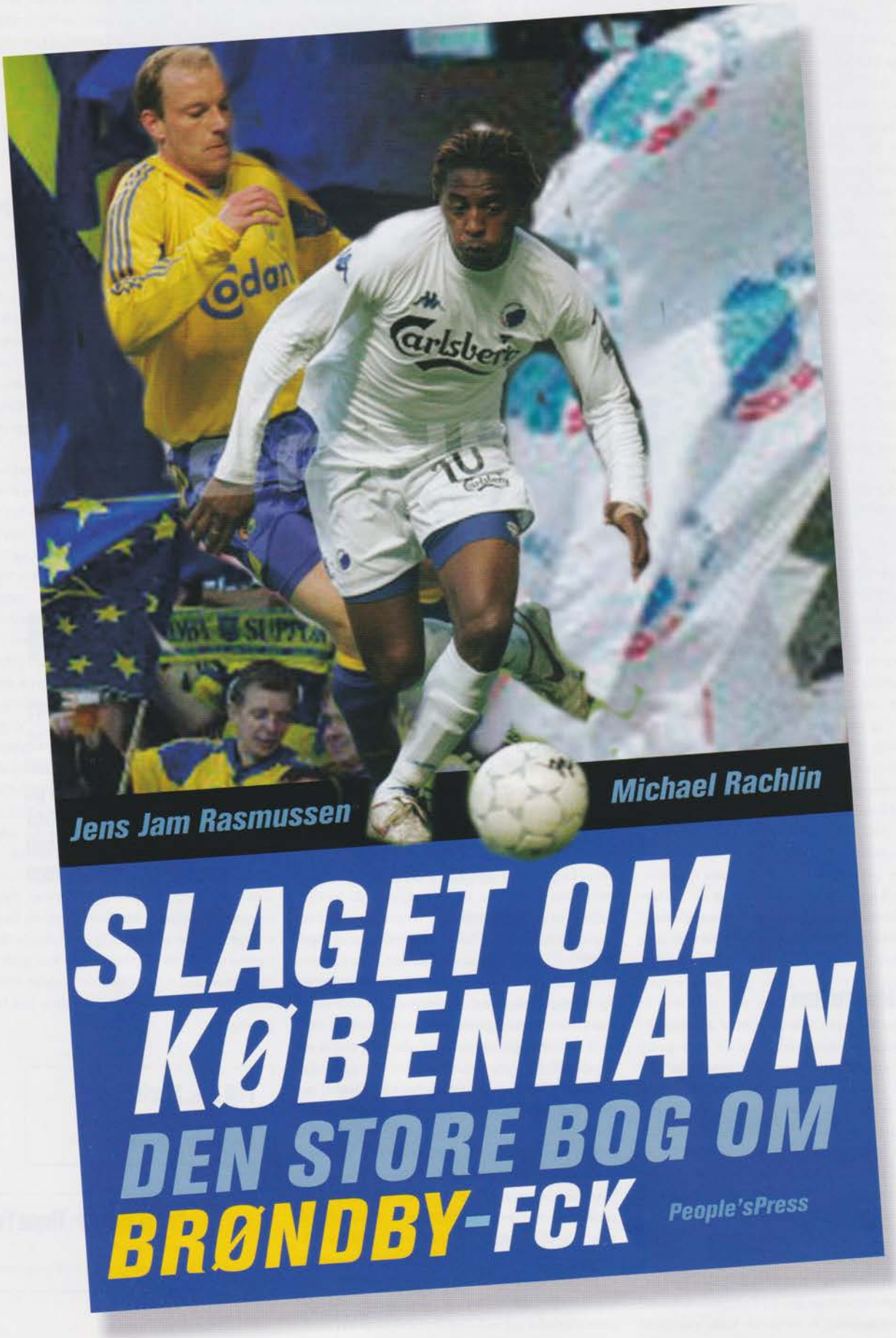
Meget mere overbevisende er hans konkrete kapitler, hvor fodbold er det centrale emne. Som holdningen til italiensk fodbold, der er et godt spejl til at se engelsk attitude til udenlandsk fodbold generelt i (feminint, småfejt, fuldt af forfængelige folk der smider sig). Et ganske konkret kapitel om engelske baners generelle kvalitet og den eventuelle indførelse af kunstgræs. Og et afsnit om tendensen til som fodboldfan at se enten overdrevent mørkt eller overdrevent lyst på tingene.

Men også her er der et problem, for det er for egocentreret at kigge på engelske fanzines' navne og mene at englænderne har patent på fan-sortsyn. Især når man tager navnet på Evertons *When Skies Are Grey*, der er en linie fra den ellers ganske glade sang 'You Are My Sunshine', der synges overalt i England - dog ikke i den skamferede udgave man kan høre AaB's og Brøndbys fans anvende. Jeg mener, hvis der var et etableret fanzine her i byen, ville det garanteret hedde *Til næste år...*, og alle tankerne om fans som masochister er ganske genkendelige, ikke bare her, men formentlig universelt. Winner er alt for hurtig til ud fra nogle få, velvalgte citater at konkludere at alt andet er helt anderledes andre steder, selv om det måske ikke er det alligevel. Mens det der gør det engelske unikt, såsom imperietabet og alle de victorianske seksuelle neuroser, ikke fortælles tilfredsstillende.

Derfor endte denne bog, trods alle sine begavede indfald og til tider hysterisk morsomme indslag fra diverse gamle bøger og vittige råberier af forskellige ophidsede fodboldtænkere, som en skuffelse. Den kan godt anbefales, men den svigter helt som andet end nogle som regel underholdende causerier om fodbold på engelsk.

Phil Ball: Morbo
WSC Books
246 sider, £7.49 hos play.com

David Winner: Those Feet
Bloomsbury
275 sider, £11.49 hos play.com

Jens Jam Rasmussen
Michael Rachlin
SLAGET OM KØBENHAVN
DEN STORE BOG OM
BRØNDBY-FCK
People'sPress

Åh disse minder

Op til kampen mellem Brøndby og F.C. København udkommer bogen "Slaget om København – den store bog om Brøndby-FCK". Bogen er resultatet af et samarbejde mellem en FCK-fan og en Brøndby-fan, nemlig den tidligere Brølet-skribent Michael Rachlin og Brøndbys Jens Jam Rasmussen. Udover artikler om de 52 kampe indeholder bogen kapitler om KB's, B 1903's og Brøndbys historie set i lyset af lokalrivalisering, "bag om fænomenet", et dobbeltportræt af Flemming Østergaard og Per Bjerregaard og en bunke statistik.

Eksklusivt for Brølet bringer vi et uddrag af bogen: To af de 52 kampe, som FCK-fans husker som små lyspunkter i en ellers mørk tid. Først skruer vi tiden lidt over 10 år tilbage til Brøndby Stadion, hvor Michael Schäfer sad i trænerstolen, Lars Højer altid scorede på straffe og Diego Tur scorede sit livs mål. Derefter skal vi tilbage til sommeren 1997, hvor Flemming Østergaard lige havde sat sig i direktørstolen, Bjarne Goldbæk var kongen på midtbanen og Todi lige var kommet til klubben. "Slaget om København - den store bog om Brøndby-FCK" udkommer på forlaget Peoples Press den 21. september. I næste nummer følger fuld anmeldelse af bogen, samt interview med forfatterne.

14. MUREN FALDER

27.08.95: Superliga, 6. runde
Brøndby IF - F.C. København 1-4 (0-0)
55: 1-0 Kim Daugaard,
72: 1-1 Diego Tur, 76:
1-2 Lars Højer Nielsen (straffe),
84: 1-3 Michael Johansen,
89: 1-4 Christian Lønstrup
Tilskuere: 17.117 - Dommer: Kim Milton Nielsen

Brøndby IF: Mogens Krogh, Kim Vilfort, Kenneth Rasmussen, Dan Eggen, Jens Risager,
Ole Bjur, Allan Ravn, Allan Nielsen, Kim Daugaard (ud 86.), Bo Hansen, Peter Møller (ud 68.)
Reserver: Ebbe Sand (ind 68.), Søren Colding (ind 89.)
Advarsler: Bo Hansen
Træner: Ebbe Skovdahl

F.C. København: Karim Zaza, Michael 'Mio' Nielsen, Diego Tur (ud 90.), Ole Tobiasen,
Iørn Uldbjerg, Lars Højer Nielsen, Christian Lønstrup, Morten Nielsen, Martin Johansen (ud 31.),
Per Frandsen, Michael Johansen (ud 85.)
Reserver: Carsten V. Jensen (ind 31.), Thomas Schønnemann (ind 85.), Kenny Thorup (ind 90.)
Advarsler: Lars Højer Nielsen, Diego Tur.
Træner: Michael Schäfer

Mange lyssky ting og kriminelle aktiviteter er i tidens løb forgået i skyggen af fodboldkampe. Men ikke meget kommer op på siden af den spektakulære fangeflugt, der fandt sted i skyggen af det 14. opgør mellem Brøndby IF og F.C. København. Samtidig med at kampen blev fløjtet af på Brøndby Stadion, kørte en gummiged ind i muren rundt om Vridsløselille Statsfængsel i den modsatte ende af Glostrup Politikreds. Politiet var aldrig i tvivl om, at Danmarkshistoriens mest spektakulære fangeflugt var timet til at passe med det tidspunkt, hvor samtlige politifolk i politikredsen havde hænderne fulde med den tumult, der rutinemæssigt fulgte i kølvandet på kampene mellem Brøndby IF og F.C. København.

Inde på Brøndby Stadion var alt ved 'det gamle'. I en hel time sad Brøndby IF på alt. Landsholdsspilleren Allan Nielsen fungerede som Brøndbys styrmand, og de blå-gule løb meget og lagde et hårdt fysisk pres på de hvide over alt på banen. Den første time var et flot eksempel på Brøndby IF's presfodbold, som det var engang. F.C. København spillede stadig i deres 3-5-2-opstilling, der jo på papiret lyder ganske offensivt. Men når kanterne bliver presset tilbage, glider det hurtigt over i en formation målrettet til kontrafodbold. Efter kampen tøvede Kim Vilfort heller ikke med at kalde FCK's start-opstilling 'ultra-defensiv' - hvilket dog ikke kunne fjerne indtrykket af, at Brøndby IF ikke formåede at profitere af deres pres. De blå-gules to angribere formåede ikke at passere stregen, og det var midtbanespilleren Kim Daugaard, der fik lov til at passere Karim Zaza i F.C. Københavns mål, der i øvrigt spillede sin første kamp på Brøndby Stadion.

Alt tydede på, at det skulle blive en Brøndby-fest, men festen varede kun 17 minutter. Først sparkede Diego Tur bolden ind fra cirka 35 meter. Utvivlsomt karrierens mål for den lange forsvarsspiller og et af de bedste Brøndby-FCK-mål nogensinde. Brøndby IF nåede ikke at omstille sig, inden Mogens Krogh fire minutter senere fældede Per Frandsen i straffesparksfeltet. Lars Højer bragte sikkert F.C. København i front. Og kun otte minutter senere var det Michael Johansen, der bragte FCK på 3-1 - i øvrigt samtidig med at FCK-træner Michael Schäfer havde forsøgt at få dommerens opmærksomhed med et skilt med nummeret "11", Michael Johansens trøjenummer. I kampens døende minutter scorede Christian Lønstrup til 4-1.

En utrolig kampudvikling, der tydeligt erindres i begge lejre: "Dengang troede spillerne ikke, at man kunne tabe til Brøndby," fortæller daværende træner Michael Schäfer i *FC Krøniken*. "Brøndby var kommet foran og pressede hårdt. Pludselig udlignede Diego Tur med sit langskud. Der var vist 20 minutter tilbage, og man kunne mærke på både Brøndby- og FCK-folkene, at så var vi der igen. Jeg kan huske, at Bjarne Hansen (assistenttræner, red.) sagde til mig ude på trænerbænken, bare læn dig tilbage og nyd det, vi vinder 3-1 eller 4-1. Vi vandt 4-1. Det glemmer jeg ham aldrig for."

"Det er en af de Brøndby-FCK-kampe, jeg husker bedst. Nogle ting kan man også godt huske for andet end det positive," kommenterer Mogens Krogh i dag, ti år efter. "Vi kørte dem ud i nogle og halvfjerds minutter. Jeg kan ikke give nogen egentlig forklaring på, hvorfor det gik sådan i denne her kamp."

De kloge narrede endnu en gang de mindre kloge, men de færreste ville dog sige, at resultatet var fortjent eller gav et godt billede af kampen. Og helt sikkert er det, at resultatet ikke gav et billede af den sæson, kampen var indledningen på. Brøndby IF var på vej til sit første mesterskab i fem år. F.C. København var på vej ind en kæmpe sportslig nedtur.
Men det var der ingen, der vidste den eftermiddag, da muren faldt.

Bonus-info: Som om nederlaget ikke var smertefuldt nok for Brøndbys fans, blev Diego Turs udligning til 1-1 vist utallige gange i fjernsynet i løbet af det kommende år. Klippet blev nemlig brug af Tipstjenesten i en reklame for 'Måltipset'. Kenny Thorup fik sin eneste kamp for FCK mod Brøndby, og han er dermed den spiller, der samlet set har haft den korteste optræden i Slaget om København: godt to minutter.

22. TROPENAT I KØBENHAVN

22.08.97: Superliga, 5. runde
F.C. København - Brøndby IF 4-1 (2-0)
34: 1-0 Peter Nielsen,
37: 2-0 Morten Falch,
64: 3-0 Todi Jónsson,
66: 3-1 Morten Falch (selvmål),
79: 4-1 David Nielsen
Tilskuere: 31.197 - Dommer: Peter Mikkelsen
F.C. København: Karim Zaza, Michael 'Mio' Nielsen, Morten Falch, Diego Tur, Lars Højer Nielsen (ud 63.), Bjarne Goldbæk, Carsten Hemmingsen, Peter Nielsen, Henrik Larsen, David Nielsen, Clement Cliford (ud 9.)
Reserver: Todi Jónsson (ind 9. og ud 74.), Carsten V. Jensen (ind 63.), Aki Hyryläinen (ind 74.)
Advarsler: David Nielsen, Peter Nielsen, Karim Zaza
Træner: Kent Karlsson
Brøndby IF: Mogens Krogh, Søren Colding, Dan Eggen, Per Nielsen, Jens Risager, Ole Bjur, Kim Daugaard, John 'Faxe' Jensen (ud 74.), Allan Ravn (ud 63.), Ruben Bagger, Bo Hansen (ud 56.)
Reserver: Ebbe Sand (ind 56.), Søren Krogh (ind 63.), Thomas Thøgersen (ind 74.)
Træner: Ebbe Skovdahl

Når man har oplevet op imod et halvt hundrede opgør mellem to klubber, er det ofte stemningen, der står tilbage, når man efter en årrække kigger tilbage på en kamp. Kampen i Parken i august 1997 er bestemt ikke nogen undtagelse. Sæsonen var kun fire runder gammel, og begge klubber var kommet rigtig godt fra start. Brøndby IF havde maksimumpoint, selvom øretæven på 4-2 hjemme til Dynamo Kiev i Champions League-kvalifikationen stadig kunne mærkes. F.C. København havde kun sat point til i en uafgjort mod Silkeborg.

Det var en fredag aften i København - og alene valget af en fredagskamp mellem netop disse to klubber var kontroversielt. Når man tænker tilbage, husker man alt som varmt, svedigt og intenst. Og det er ikke helt forkert husket. Dansk Metrologisk Instituts database viser, at den laveste temperatur i København natten mellem den 22. og den 23. august 1997 var 21 grader. Det var med andre ord det, man kalder en tropenat.

Brøndby IF havde kort forinden taget afsked med en af de store profiler fra talrige af de tidligere opgør: Peter Møller var rejst til PSV Eindhoven, og Dan Eggen var også på vej væk til Celta Vigo. I FCK havde man stor tiltro til den nye frontduo: David Nielsen og Clement Cliford. Sidstnævnte havde scoret tre mål i de to seneste kampe, og man havde høje forventninger til den dengang 20-årige angriber. Fornøjelsen blev dog kort i denne omgang - Cliford blev taget ud med en skade efter kun ni minutter.

Til trods for FCK's på papiret stærke midtbane, var det Brøndby IF, der startede med at være spilstyrende. John 'Faxe' Jensen styrede presspillet. Der skulle dog gå en halv time, før kampen for alvor fik snit af en rigtig topkamp. Først kom Brøndbys Ole Bjur fri og hamrede bolden på overliggeren i Karim Zazas mål. Minuttet efter brændte det for alvor på i den anden ende. Først en stor chance til Todi Jónsson - Brøndby fik ikke ekspederet bolden væk - og den havnede hos banen bedste, Peter Nielsen, der satte den uden for Mogens Kroghs rækkevidde.

Og få minutter efter var F.C. København igen heldige med et kontraangreb. Først en tværaflevering fra Peter Nielsen til Goldbæk. Goldbæk gav en stikning videre til forsvareren Morten Falch, der kom hurtigt med frem i kontraangrebet, og pludselig var stillingen 2-0 til hjemmeholdet. Og det var også stillingen ved halvlegen. Fra starten af anden halvleg fik Brøndby igen lagt lidt pres på FCK. Men den varme magi virkede mest for F.C. København denne aften.

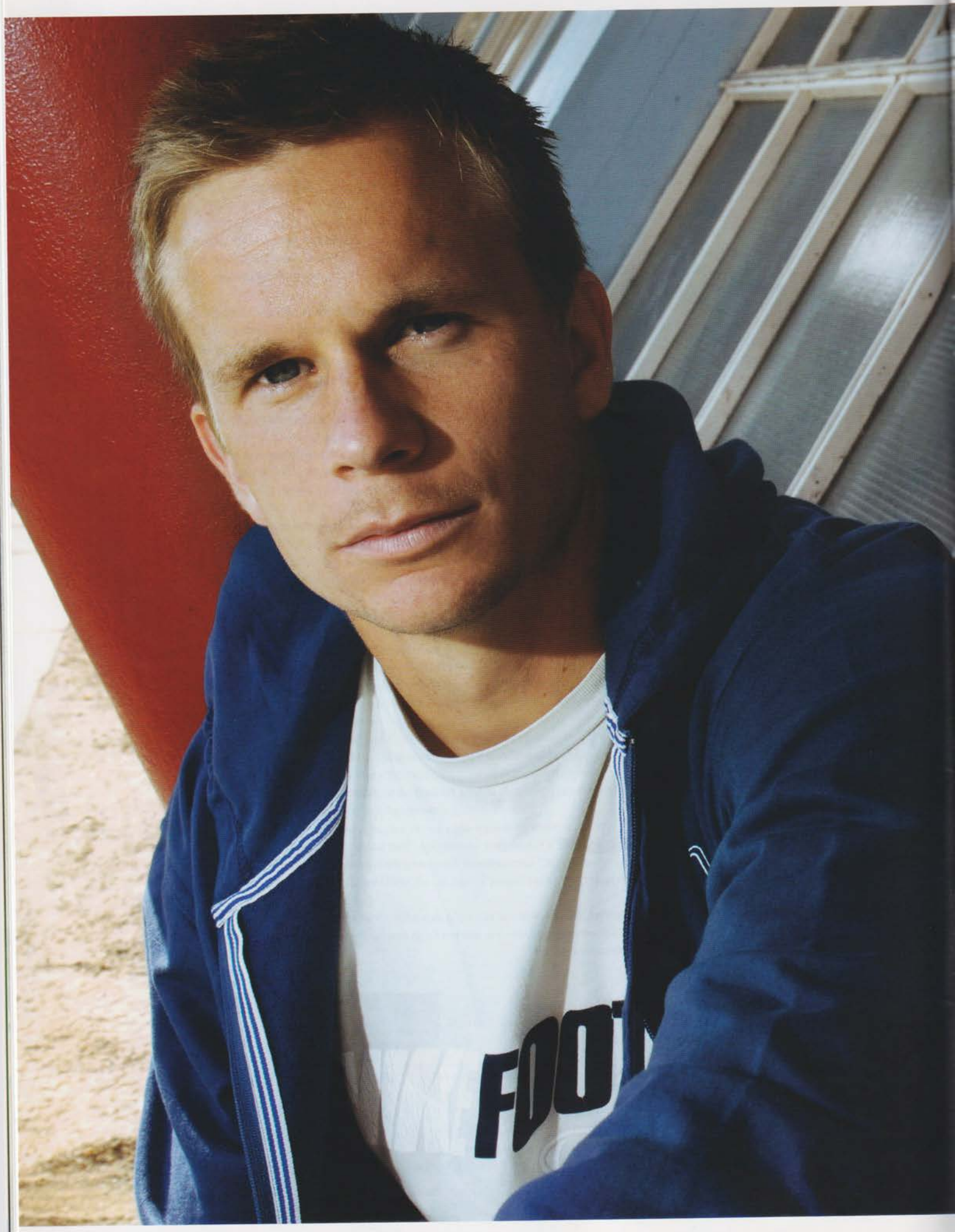
Ti minutter senere gik det helt galt for de blå-gule. Todi Jónsson fik bolden fra David Nielsen på kanten af feltet, og læringen sparkede dybt i bolden, der tog en nydelig, næsten matematisk bue over Mogens Krogh. 3-0 og kampen syntes lukket, selvom Morten Falch fik rettet et skud fra Ole Bjur så uheldigt af, at den havnede i eget mål. David Nielsen sluttede FCK-stimen med at passere Mogens Krogh i en mand-til-mand-situation - og Nielsen, der var inde i en periode med meget farverige målfejringer - kvitterede for 4-1-scoringen med et fiktivt shotgunskud mod målet.

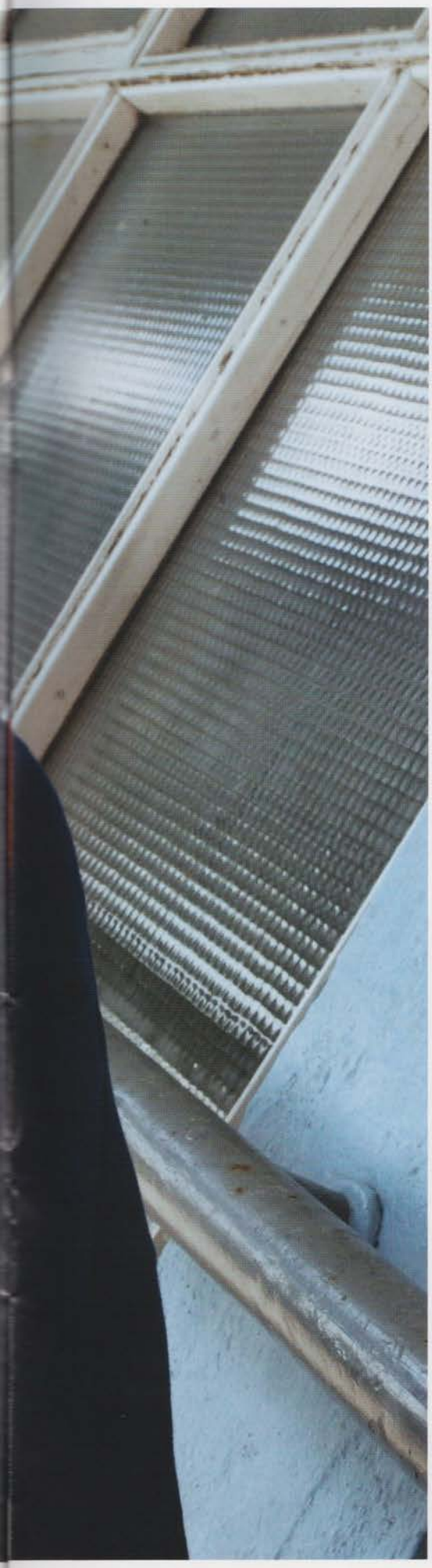
Der stod 4-1 på måltavlen i den glohede sommernat, og for F.C. Københavns fans var det som et uvirkeligt fatamorgana. Nu var farcen og den lange ørkenvandring slut. Det var præcis to år siden, at FCK sidst havde slået Brøndby IF - i øvrigt med helt de samme cifre. Nu turde man tro på, at det værste var overstået. Også pressen talte om et magtskifte i dansk fodbold, men da tog de helt sikkert forskud på begivenhederne.

Sejren skulle nemlig vise sig at være en enlig svale i denne omgang. Men for første gang i lang tid følte FCK's fans, at man kunne møde Brøndby IF's tilhængere i øjenhøjde. "Den kamp står ganske tydeligt i erindringen, det var en måned efter jeg var kommet til FCK," kommenterer Flemming Østergaard. "Vi havde været gennem sportslig tumult og det var på det tidspunkt, hvor man sagde, 'Bingo, mand, hvad sker der!? Nu er vi tilbage igen!'"

Bonus-info: Todi Jónssons første lokalderby. Han var samtidig den anden spiller, der blev skiftet både ind og ud i et og samme opgør i Slaget om København. Desuden var Morten Falch den første spiller i Slaget om København, der både scorede og lavede selvmål i samme kamp

"vi vinder Superligaen"

Tobias Linderoth er klippefast i troen. Brølet mødte klubbens ny anfører til en snak om forventningspres fra fans, kedeligt spil og Ståle Solbakken.

Af Thomas Engelsmann // Fotos: Niels Jørgensen

"Det under jeg ham virkelig". Bemærkningen falder prompte, da Brølet lægger ud med at spørge til ugens vel nok mest bemærkelsværdige fodboldresultat - landsholdets 4-1 sejr i Parken over England - og ikke mindst holdkammerat Michael Gravgaards scoring. Men Gravgaard vender vi tilbage til.

Den tidligere Evertonspiller, som er i gang med sin anden sæson i F.C. København, overtog i sommerpausen anførerbindet fra Bo Svensson.

Tillykke, Tobias. Hvordan har du det med din ny rolle på holdet?
"Det er et stort ansvar. F.C. København er en af de allerstørste klubber i Norden. Jeg er naturligvis stolt over, at Hans Backe og holdet viser mig den tillid. Der er altid kæmpe forventninger til en klub som FCK, ikke mindst blandt fansene. Jeg fik måske ikke den bedste start, men mit spil blev bedre henover foråret, og i år har vi fået en god start på sæsonen."

Det er nok for en ambitiøs klub som F.C. København at vinde. I skrivende stund har vi fået en historisk god start, hvor det kun er blevet til pointtab mod AGF, som udlignede til 1-1 i kampens sidste minutter. Alligevel er alle ikke lige begejstrede. Pressen såvel som klubbens fans har beskyldt FCK's for at spille kedeligt.

Hvordan forholder du dig til den kritik?
"Det er rigtigt, at vores spil ikke altid har fungeret lige godt i denne her sæson, men jeg vil gerne afvise, at vi spiller kedelig fodbold. Vores problem har været, at vi ikke formår at udnytte vores spillemæssige overtag. Man skal huske på, at klubben har købt en del nye spillere op til denne sæson, og det tager tid at spille et nyt hold sammen. Men så længe vi får resultaterne, er jeg godt tilfreds."

Linderoth hentyder til, af FCK i sommerpausen sagde farvel til profiler som Hjalte Nørregaard, Todi Jónsson og ikke mindst Zuma. I stedet har holdet oprustet med offensive kræfter som Peter Ijeh, Marcus Allbäck, midterforsvareren Michael Gravgaard og målmand Jesper Christiansen.

Hvad mener du, om klubbens indkøbspolitik?
"Det er en flok dygtige spillere, som har forladt os, men jeg synes, at ledelsen har købt de helt rigtige spillere. Allbäck kender jeg selvfølgelig, og både Jesper Christiansen og Michael Gravgaard har fået en fatastisk start i klubben. Jeg forventer mig meget af det her hold."

Mange har efterlyst mere kreativitet på midtbanen. Hvordan ser du på ankomsten af Razak Pimpong?
"Jeg synes, at vi har en rigtig god midtbane allerede. Men naturligvis bliver det spændende at se, hvad Pimpong kan. Han er uden tvivl en dygtig spiller, som har gjort det godt i F.C. Midtjylland."

Hvordan er niveauet egentlig i Superligaen?
"Jeg synes, niveauet er højt. Men selvfølgelig er Superligaen en udviklingsliga akkurat som i Sverige og Norge. Det er dog efterhånden så længe siden, at jeg har spillet i Sverige, så jeg kan ikke svare på, om niveauet er højere i Danmark."

Rygtemøllen svirer, og Hans Backe kædes jævnligt sammen med både svenske og norske klubber. Skal man tro de samme aviser, overtager den tidligere FCK-spiller Ståle Solbakken trænerposten til vinter.

Hvordan er dit forhold til Backe og Solbakken?
"Jeg har stor respekt for Backe. Han er utrolig dygtig taktisk og har gjort utrolig meget for klubben. Solbakken kender jeg ikke ret meget til som træner, men jeg har hørt, at han gør det udmærket i Norge. Han var en dygtig spiller - men jeg kan dog ikke lige huske, om jeg har spillet over for ham.

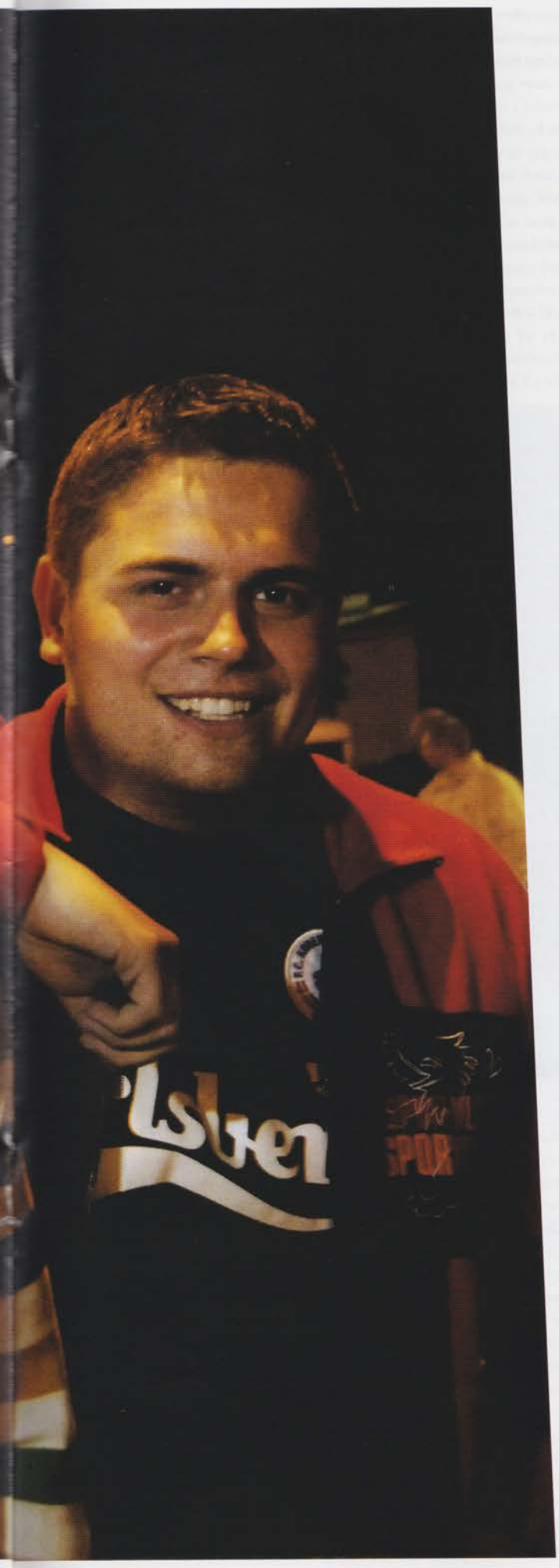
Hvad synes du, om stemningen i Parken og om at bo i København?
"Den er fantastisk. Det betyder meget for os, at der er så god opbakning blandt FCK's fans. Jeg er utrolig glad for, at bo i København. Byen er en metropol, hvor alt er inden for rækkevide."

Og endelig: hvad er jeres målsætning for denne sæson?
"Vores ambition er helt klart at vinde Superligaen. Det forventer vi, og det forventer vores fans. Samtidig vil gøre det godt i UEFA Cuppen, men det bliver selvfølgelig svært, det må man erkende"

TOBIAS

Kappa
Carlsberg
6
Kappa
TELIA

Hjulene på bussen

Da Fan Clubben i sin tid besluttede at give busturene en vitaminindsprøjtning, var man klar over, at det ville blive et langt, sejt træk. Vi afslører nogle af de midler, det nystartede Turudvalg har taget i brug for at gøre oplevelsen bedre for alle.

Af: Bent Poulsen // Fotos: Niels Jørgensen

Den sidste torsdag i maj, 2005. Der er rigtig mange mennesker forsamlet foran Fan Clubbens lokaler ved Parkens D-tribune. Stemningen bærer præg af de lettere kaotiske tilstande omkring afsendelsen af næsten 700 FCK-fans til finalen i Royal League på Ullevi Stadion i Gøteborg. Der er problemer med nogle af chaufførerne. Frank Jæger står på øverste trappetrin foran mødelokalerne med megafonen. Han kommer med en praktisk bemærkning, og fortsætter så:

- Og så kommer bomben! ... der er fire af busserne som bliver ikke-ryger-busser. Vi er kede af det, men alternativet er at blive hjemme.

Franks stemme er fast. De sidste to timer har været meget stressende, men Frank har prøvet det før, og han ved, hvordan det skal lyde, når et ubehageligt budskab skal afleveres. Han ved også, at han kan have god samvittighed. Alt er prøvet for at få de genstridige chaufførerne til at give sig. Nogle af dem ville endda have flere guider per bus end der var fastsat, men det er taget af bordet. Hvis folk accepterer ikke at ryge i bussen, kan det hele klappe. Reaktionen er afdæmpet. Folk affinder sig med det. Busserne fyldes og kører af sted.

40 busser – hver gang

Frank Jæger er stadig intenst optaget af at få FCK's fans med på udebane. Sammen med Christian Hartvig fortæller han om deres store mål: At sende 40 busser af sted - hver gang. Det er mange mennesker - faktisk omkring 2.000. Han får regnestykket til at gå op:

- Så længe der er et gennemsnit på 20.000 tilskuere i Parken, så er det jo kun hver 8., vi skal have af sted. Jeg forventer da, at antallet af tilskuere i Parken stiger til 30-40.000, og så forventer jeg, at vi følger med, siger Frank.

Christian bakker op:
- Når vi kan sende 11 busser af sted til Göteborg på en hverdagsaften til en turnering, som - endnu - ikke betyder liv eller død for os, så viser det, at folk kan mobiliseres.

Ildsjælen og lærlingen

Frank har været med fra Fan Clubbens fødsel. Han har medlemsnummer 3. Årene har aftegnet sig i Franks ansigt. Hans beskedenhed, når han beskriver sig selv, står i skærende kontrast til den ildhu, hvormed han forfølger sit mål om at gøre busturene i FCK store.

- Jeg fungerede som kasserer i de første syv år. Jeg har sideløbende kørt som busguide *on and off* stort set hele tiden ... 14 år. Senere, da vi skulle have uddelt ansvaret for turene, blev jeg meget naturligt formand for Turudvalget. Dér prøver jeg at få hele tur-området bedre organiseret.

Christian Hartvig meldte sig i Fan Clubben lidt senere end Frank. Han har dog stadig et for sin alder ret lavt nummer. Christian udstråler en urokkelig ro, og har et fast blik, som kun modsvares af et varmt glimt i øjet.

- Jeg har kørt som guide i fem år. Da Turudvalget blev oprettet, var jeg med fra start. Det ligger vel i kortene, at jeg skal overtage, når Frank engang går i forstøvning *(almindelig latter)*

Udebane er mere intenst

Det er et spændende projekt, de to herrer har gang i. Som de selv udtrykker det, så er udebane-oplevelserne mere intense

- Det er fedt at vise farverne i en ny by. Vise, at man på trods af fem timers bustur ikke lader sig kue. Det er pragtfuldt at komme over. Det er jo ikke bare FCK, man repræsenterer - det er jo også byen København. Når vi kommer til Jylland, så er det jo de der kjøwenhavnere ... jeg er rigtigt stolt af min by, siger Frank.

Og sandt er det, at kampene på fremmed grund har mange gode bieffekter. Den megen snak om de faste pladsers svøbe forstummer og folk kan søge sammen, som det passer dem. Det er ikke så få sange, som slår igennem på udebane - fordi gruppen, der synger dem, bliver stor nok, og fordi man står tættere sammen mod overmagten (dette gælder dog ikke på Farum Park). Spontaniteten omkring chants og tilråb har også bedre kår, samtidigt med at de, som sværger mere til det kølige overblik, finder deres sted at stå.

Men udebaneture består også af selve turen med bussen. Og en ting er, at Fan Clubben gør det så billigt for medlemmerne at tage af sted, at der ikke er konkurrence overhovedet. En anden ting er, at de mange timer som tilbringes i bussen, også skal tilbringes behageligt. Og med udgangspunkt i, at alle er i samme båd, er der gode muligheder

- For det første er det billigst at tage med os, for det andet er det en god måde at møde andre med samme interesse på tværs af sociale og andre skel ... alder og køn, siger Christian og beskriver FCKFC's udgave af den sociale smeltedigel. Men ligesom det er tilfældet på Nedre C - eller i byen København for den sags skyld - så er folk forskellige. Det går alligevel ikke at blande alle i slags folk på en syv-timers-tur til Aalborg. Udvalgets svar har været at lancere forskellige måder at køre på. Der skal være noget for enhver smag.

- Vi har kørt med to nye (bus)typer. En AWAY-bus for de unge, som vil have lidt fest og farver. Og så har vi med svingende succes kørt en Cafébus for dem, som vil have tempoet skruet lidt ned. Navnet Cafébus er valgt, fordi vi er de der selvfede, Velo Solex-kørende, lattedrikkende typer. Der har desværre ikke været nok til at kunne køre, konstaterer Christian, men fortsætter:
- Vi har også nye koncepter i spil. Vi arbejder på en ikke-rygerbus, men vi må finde ud af, hvad folk vil have ... og der har været efterspørgsel på en ikke-ryger. Vi er meget spændte på at se, om den bliver en succes.

- Det giver sig selv, at jo flere der kommer med, jo bedre kan vi tilbyde folk de koncepter, de gerne vil have. Fordi du er FCK-fan, betyder det jo ikke nødvendigvis, at du vil sidde sammen med en masse, som vil synge hele vejen til Aalborg - eller som bare vil læse aviser og tage det roligt. Eller som ryger. Folk er forskellige, og vi vil gerne give så god en service som muligt. Uanset hvad vi kan samle en busfuld til, stiller vi det gerne til rådighed, lover Frank og tilføjer med et skævt smil:

- Vi er nogen kreative hoveder, så mon ikke der kommer nye tiltag.

Fortiden spøger

Under Frank og Christians lovprisning af busturene og oplevelserne på udebane ligger en forundring over, at ikke flere tager med. De to kan sagtens forstå, at folk kan have andre ting at foretage sig, men alligevel er der mange som burde have både tid og lyst til at se holdet live under fremmede himmelstrøg. Der er et stykke vej op til de 40 busser, som er det endelige mål for Turudvalget.

Turudvalget har koncentreret sig om at gøre busturene mere genkendelige fra gang til gang. Folk skal vide, hvilket produkt de køber, når de melder sig til en tur med Fan Clubben - og det kræver, at guiderne snakker meget sammen. Hvis man køber en is, så skal den helst have samme størrelse hver gang.

- Vi har arbejdet meget med afviklingen af busturene. Vi har samlet et korps af guider, hvoraf kernen har kørt i så mange år, at kvaliteten nu er på plads. Udgangspunktet er, at alle skal have en god oplevelse, pointerer Frank og med adresse til tidligere tiders historier om, hvad man kunne komme ud for som passager, tilføjer han:

- Det vil også sige, at det ikke skal være en enkelt person i en bus, som skaber sig tosset, fordi det giver ham en god oplevelse. Guider, chauffør og alle gæster skal have en god oplevelse og det er så her, man skal finde den rigtige balance. Det er det, det i den sidste ende går ud på.

Mere trygt

For mange opleves kvaliteten af en bustur som alt fra et simpelt spørgsmål om tryghed til problemet med, at få gæster sætter dagsordenen for hele bussen. Netop her er et af de områder, hvor indsatsen omkring uddannelse af guiderne virkelig har båret frugt. Guide-gruppen, som består af 16 frivillige, har været igennem et uddannelsesforløb omkring håndtering af gæsterne.

- Det skal da ikke være en hemmelighed, at der ind i mellem kommer situationer, hvor man skal plante benene solidt i gulvet og gøre det klart, at "her er det altså mig, som bestemmer". Så selvfølgelig er det nødvendigt, at man som guide ikke er bange for at sige, hvad man mener og holde fast. Det er vigtigt, at man har rygraden, men vi har også små kvindfolk blandt os, som styrer busserne med hård

og retfærdig hånd. Og med succes. Det er ikke størrelsen, det kommer an på.

- En konflikt kan jo være så meget andet end at der står én og vil slås - det er for det meste at gribe de små irritationsmomenter i starten og få det vendt til noget positivt, så det måske slet ikke er et problem.

Kurset er endnu et tegn på, at Fan Clubben bevæger sig i retning af en mere professionel måde at håndtere fanarbejde på. Frank og Christian har meget svært ved at dæmpe deres begejstring:
- Fantastisk godt kursus! Det har bragt os mere sammen. Fra at være en flok, så er vi nu en gruppe - og vi har kunnet dele erfaringer og snakke

Uddannelsen stopper ikke her. Fan Clubben har ansvaret for gæsterne under turene, og derfor er det naturligt, at guiderne kan førstehjælp.

- Vi har i løbet af foråret haft en del på førstehjælpskursus i samarbejde med Parken. Igen for at gøre vores guider i stand til at klare situationer, som kan opstå. Det kan være én som falder og skærer sig - eller én som får drukket rigeligt og sidder for længe i solen. Guiderne bliver rustet til at klare småtingene og ved også hvordan de skal forholde sig i mere alvorlige situationer. Også for at guiderne får noget igen for de mange timer, de lægger i Fan Clubbens regi.

Frank beskriver en typisk rekrutteringsmetode i Fan Clubben. Metoden bygger på en blanding af *Fingerspitzgefühl* og akutte paniksituationer:

- De er kommet af sig selv. Det er folk, som er kommet hen ad vejen og har sagt, at de gerne vil hjælpe. Venners venner. Nogle har vi selv har været ude at hive fat i, når vi har haft brug for mange guider. Og så er de blevet hængende.

En bustur starter med, at man køber en billet. I Fan Club Boden eller i Super Shoppen - og meget snart online på Fan Clubbens hjemmeside. Der er forventning til, at netsalgets bekvemmelighed vil lokke flere til. I det hele taget er der mange tiltag i støbeskeen for at gøre busturene mere attraktive.

situationer igennem ... alt sammen for at give folk så god en oplevelse som muligt. Det kursus har været vigtigt for vores gruppe ved at samle os og føre os et skridt hen imod en mere professionel retning.

- Gæsterne vil mærke, at det er en meget mere homogen guidegruppe. Du får samme besked, uanset hvem du spørger. Vi har fået klare retningslinier for hvordan vi driver hele tur-projektet. Jeg tror ikke, den enkelte gæst som sådan har bemærket, at vi har været på konflikthåndteringskursus - det vil kun være i meget få tilfælde, at vi hiver de værktøjer frem, og da tror jeg ikke, at den almene gæst vil lægge mærke til at det foregår.

Ingen ture uden guider

Da Turudvalget blev dannet, var en af de første idéer at lave et egentligt korps af guider. De mennesker, som før var numre i Franks mobiltelefon, skulle tømres sammen til en enhed, som kunne hjælpe hinanden, udveksle erfaringer - i det hele taget fungere som andre udvalg i Fan Clubben.

- Guiderne? Det er nogle ildsjæle, som har lyst til at gøre et stort arbejde. Inkarnerede fans, som har lyst til at komme med på udebane og gerne vil gøre en indsats og give andre en god dag. Dem er vi meget glade for. De er rygraden i busturene.

- Vi prøver også at køre med rabatter - for eksempel med to attraktive ture og en blød tur til stort set til to tures pris. Så står man og tøver, så vil vi gerne være dem, der giver sparket og siger "kom nu og vær med - det er en god oplevelse at stå ovre i Jylland og føre sig frem".

Husk du kan skrive forslag, kommentarer og ideer til Turudvalget på adressen:
turudvalgetsformand@fckfc.dk

Mondiali Antirazzisti

Hvert år afholdes det antiracistiske VM for fodboldfans, Mondiali antirazzisti, i den lille italienske by Montecchio mellem Parma og Modena. Her mødes hvert år cirka 6.000 fodboldfans fra hele verden, for at sætte fokus på racisme i forbindelse med fodbold. Festivalen er ni år gammel og bliver blandt andet arrangeret af Progretto Ultrá, som er en sammenslutning af italienske ultras, der arbejder for at bekæmpe racisme og anden intolerance gennem sociale projekter møntet på fodboldfans.

Meningen med Mondiali er at fodboldfans fra forskellige lande skal mødes og udveksle erfaringer og bygge broer, og Mondiali er da også meget end en fodboldfestival. I løbet af de fire dage festivalen varer, bliver der ud over en fodboldturnering afholdt koncerter, foredrag, optog og forskellige sociale aktiviteter. I alt deltager 192 syvmandshold fordelt i 32 grupper på 16 baner. Alt arbejde i forbindelse med afviklingen af turneringen og de øvrige festivalaktiviteter udføres af 160 frivillige, hvilket er en af grundene til, at man kan deltage gratis på Mondiali. Hele arrangementet er båret af frivillige aktivister og støttes af organisationer som FARE (Football Against Racism in Europe). Selve festivalpladsen er bygget op omkring et gammelt amfiteater i den kommunale park i Montecchio, som hvert år stilles gratis til rådighed for festivalen.

Festivalpladsen er i høj grad præget af de forskellige fangruppers boder, hvor der sælges T-shirts, klistermærker, tifofotos og andet merchandise. Om aftenen mødes de forskellige fangrupper i det store spise/øl-telt, for i en venskabelig ånd at dyste på fodboldsange. Her kan opleves alt fra den typiske tyske udgave af 'You'll never walk (vølk) alone', til de mere opfindsomme og melodiske italienske slagsange, gerne krydret med et hav af romerlys. Symbolsk for festivalens venskabelige ånd deltog der sidste år både et israelsk og et palæstinensisk hold. Også flere rivaliserende fangrupper fra blandt andre Lazio, Roma, St. Pauli, HSV, for ikke at nævne FCK og Brøndby,

har lagt deres uenigheder til side for at stå sammen mod racisme.

45 personer fra Danmark havde taget turen fra København, heraf var 25-30 stykker FCK'ere fra Rude Lions. De fleste havde taget den lange tur i en gammel bus, mens vi var seks, der var taget i forvejen med fly via Milano, for at mødes med nogle venner fra København og Milano. Her var det meningen at vi skulle købe nogle romerlys for at få lidt kulør på festivalen.
Vores ven i Milano kunne skaffe dem billigt, da han er en del af Milan-fraktionen Fossa Dei Leoni, som køber et par tusinde ad gangen. Efter et par dage i Milano var det tid til at komme videre til Montecchio. Da vi ankom til festivalen, var de andre fra bussen allerede ankommet og havde sat vores telte op, perfekt. Efter en onsdag med ikke meget andet at lave end at slappe den eller drikke øl, blev det endelig torsdag, og turneringen startede. Vores første kamp blev spillet mod det italienske hold Brigatta Rossoblu Civitanova. En kamp, som Rude Lions vandt 1-0, men som nok mest vil blive husket for den fremragende opbakning på sidelinien, bestående af et 50 meter langt banner, flag, romerlys og sang. Et show som blev vist på festivalens storskærme resten af dagen.

Rude Lions i støvlelandet, hvor en fodboldkamp uden romerlys må betegnes som en suppe uden smag.

Efter kampen var det tid til lidt aktivistarbejde, så vi besluttede os for at slå vores bod op med cd'er, tøj og andet godt fra København. Det var der ikke det store salg i, men vi hyggede os og fik snakket med en masse fede mennesker. Blandt andre nogle halvgale Panathinaikos-fans fra fraktionen Gate 13, som vi skulle møde næste dag i fodboldturneringen. Disse grækere forstod virkeligt at skabe stemning, selvom de nok havde et lidt mere radikalt forhold til 'stadionliv' end den almindelige danske fodboldfan. Senere vandt de da også 'ultra-prisen', som uddeles til de fans, der gør sig bedst bemærket på festivalen. En pris, som Rude Lions naturligvis burde havde vundet.

Næste dag skulle der spilles tre kampe. Den første skulle spilles mod vores græske venner Gate 13, som vandt 2-0. En kamp der kunne have vippet til begge sider, men som de alligevel fortjent trak sig sejrrigt ud af. For at fordrive tiden inden den næste kamp, valgte vi at se Blue Ultras (Haderslev) spille deres kamp, hvilket de slap knapt så heldigt fra. Alt i alt en mager start på fredagens kampe for de danske hold. Næste kamp var mod italienske Commandos Tigre Siena, og nu havde holdet større succes. Med et vaskeægte hattrick af vores stjerneangriber Anders sænkede Rude Lions tigrene fra Siena. Efter at folk havde fået hænderne ned, skulle vi møde puljens formodede stærkeste modstander, Plaza FC, et lokalt hold fra Montecchios førende værtshus. Kampen endte 1-1, i endnu en lige kamp. Dette var en kamp, som vi helst skulle have vundet, og resultatet betød, at kampen om puljens øverste pladser nu skulle afgøres lørdag.

Senere på aftenen var der arrangeret et stort optog mod racisme, hvor alle festivalens deltagere i samlet flok gik ind til byens centrum. Optoget var et virvar af bannere og romerlys, der mindede meget om en stor demonstration. Inde i byen var der forberedt et stort anlagt og meget teatralsk show med fyrværkeri og gøgl. Efter optoget gik vi tilbage til festivalpladsen, for her skulle det, i Italien, ret kendte band Banda Bassotti spille. Det var en koncert med alt hvad der skulle være af fællessang, romerlys, glade mennesker og et veloplagt band. Da koncerten var slut, smuttede vi over i 'syngeteltet', for nu var de 'frække løver' sgu kommet i feststemning, og det skulle de ha' at høre i Montecchio. FCK- og andre fællessange gjaldede ud af struberne det meste af natten, indtil man til sidst måtte overgive sig til trætheden.

Lørdag vågnede op til torden og regnvejr, og festivalledelsen besluttede, på grund af banernes ringe beskaffenhed, at resten af kampene skulle afgøres på straffespark. Da Rude Lions kun klarede 5-5 i den sidste kamp mod puljens ellers dårligste hold, Schickeria München, sluttede vores finaledrømme dér. Eftersom der ikke blev spillet mere "rigtig" fodbold var skuffelsen til at overse, og folk slog sig løs resten af dagen, da vi ikke havde flere fodboldmæssige forpligtelser. Desværre betød regnen også, at de planlagte koncerter måtte aflyses, da det var uforsvarligt at spille på den udendørs scene. Regnen forhindrede heldigvis ikke, at der igen blev festet i 'syngeteltet' til den lyse morgen.

Så blev det søndag, og det var den sidste dag på Mondiali. Men inden man skulle tage afsked med en masse nye og gamle venner, var der stadig en nogle kampe og præmieoverrækkelse tilbage. De fleste folk var mere eller mindre mærkede efter fire dages festival, og det meste af dagen blev brugt til i ro og mag at følge de resterende straffesparksafgørelser fra de opstillede tribuner. Fanatic Marseille vandt fodboldturneringen, men i festivalens ånd var det ikke af stor betydning, da det kun var én blandt mange priser, der blev uddelt. De mest betydningsfulde priser blev eksempelvis uddelt til grupper, der enten har gjort et stor stykke arbejde i forbindelse med Mondiali Antirazzisti eller til dagligt yder en stor indsats mod racisme.

Efter 25 timer i bus var vi atter tilbage i København, fast besluttede på igen næste år at repræsentere FCK på Mondiali Antirazzisti.

Christian Hindkjær & Bo Rasmussen

En påmindelse til Jes om hvor hans åndelige hjem nu engang ligger. Lad dette være en advarsel til andre mod ludomaniens farer.

Den guddommelige tragedie

Lige efter årsskiftet, der indvarslede det 14. århundrede, udgav Firenze-digteren Dante Alighieri *La Divina Commedia*, et af hovedværkerne i europæisk litteratur. Hovedpersonen rejser gennem de tre dødsriger, først Helvede og derefter Skærsilden til Paradis, og bogen er en beskrivelse af denne rejse. Fra fortabelsen i Helvede går vejen gennem Skærsildens syv kredse - en for hver dødssynd, og så ender turen i Paradiset. For at komme i himlen må man altså gennem syv kredse, afsatser i underverdenen, syv steder med alle verdens pinsler og smerte.
En stroppetur gennem helvede venter de modige - eller de dumdristige.

Af Jes Fager Gjedsted

Jeg er en af de sidste. Jeg har været der. Min egen dumhed og skæbnens sinistre ironi sendte mig gennem underverdenen, gennem syv ubeskriveligt grumme prøvelser, før jeg kom ud på den anden side. Dette er beretningen om syv frygtelige episoder i en dunkel dag i mit liv. Den viser de katastrofale konsekvenser af et frygteligt væddemål, der aldrig skulle være indgået.

Første kreds:

Da jeg står på Brøndby Stadion den 16. maj i år og ser bolden gå ind til 3-0, græmmes jeg. Først og fremmest, fordi vi nu helt sikkert taber kampen, men også fordi jeg begynder at ane en truende kontur i horisonten. En skygge af min fremtid. En fremtid, der indebærer en kamp på Brøndby Stadion med mig som tilskuer. I gul trøje!

Anden kreds:

Det er lige efter mesterskabet 2004, og jeg svinger en kollega i salgsafdelingen groft til. Han er Brøndbymand og ikke bleg for at gamble (hvad er der med de sælgere?). Så vi vædder om udfaldet af mesterskabet 2004-2005, med de betingelser, at taberen skal overvære en hjemmekamp med modstanderens hold i dette holds trøje - og man skal juble ved scoringer! Skulle det væddemål kunne tabes? Ja, det skulle det, og dét blev det. Det var som sagt under det forsmædelige nederlag 10 måneder senere senere, det gik op for mig, at jeg nok ville tabe væddemålet, og dagen efter stod jeg ud over hånlatteren og de dumme kommentarer i kantinen også over for en smilende sælger, der spurgte mig om, hvilken størrelse trøje, jeg brugte.

Tredje kreds:

Brøndby Stadion, anden spillerunde, modstanderen er Silkeborg. Jeg har taget turen fra Amager med bus til Brøndby Stadion, sammen med en frygtelig masse frygteligt gulklædte mennesker. Jeg er blevet iklædt den forhadte trøje og står nu med ukurant (= ikke-Carlsberg) fadøl på Faxe-tribunen. Sammen med dem. Thomas Rytter får sin debut for Vestegnen i denne kamp, og publikum tager forrygende mod ham. Inden kampen er der delt små flyers ud med "hvis du ikke støtter ham, så ti stille! Vi har ikke brug for negative tilråb Det er vores hold, og det støtter vi!" Jeg tænker for mig selv, om vi ville have modtaget en Thomas Lindrup eller en Agger på den måde ... Peter Møller træder frem for mit indre blik.

Fjerde kreds:

De 11.000 fremmødte formår at holde gejsten oppe, selvom kampen er jævnt kedelig, og hverken hjemmeholdet eller Silkeborg rigtig viser noget. Men folkene på Faxe, endetribunen, råber de lange sidetribuner op flere gange med anskrig, der så bliver besvaret. Højt. Lyden gynger frem og tilbage mellem tribunerne og gejsten er oppe hele kampen igennem. Jeg står ikke ligefrem og er misundelig på denne måde at følge flokken på, men jeg kan ikke lade være med at blive - en smule - grebet af det. Det er frygteligt at tænke sådan.

Femte kreds:

Den nye 7'er på førsteholdet, Kasper Lorentzen, scorer sit første mål for de gule to tredjedele inde i første halvleg på et langskud, og stadion går amok. Mine arme er blytunge, men op skal de, væddemålets bud er ubønhørligt. Under den ærgerlige fernis tænker jeg, at dét mål nok alligevel er lidt fortjent. Er jeg for påvirket af stemningen?

Sjette kreds:

Skoubo hamrer bolden i nettet i kampens døende minutter, og sejren er slået solidt fast. Håbet er endegyldigt slukket, og jeg ser på uret for at nå slutningen og komme hjem. Heldigvis føler jeg mig meget fremmedgjort over for stedet, så der er håb endnu.

Syvende kreds:

- Den sidste prøvelse inden jeg er frelst og dagen til ende. Men hvilken ydmygelse er det ikke også: I bussen på vej til stationen træder to SIF'ere ind i bussen, og vi falder i snak. De er bosat i København, og jeg spørger dem, hvorfor de så stadig holder med Silkeborg. Da er det den ene, med sin snøvlende stemme, slørede øjne og sprutånden helt op i mit ansigt siger: "Det er ligesom med dig og den trøje" - her prikker han mig i brystet på den gule trøje, jeg har haft på under kampen og under væddemålets regler er forpligtet til at bære lige indtil jeg sidder i toget - "den dag, du smider den trøje, er den dag du dør!".

Jeg er forbandet.

Venner

VFF

Herfra skal der lyde en stor tak til Viborg Fodsportsforening - ikke bare for at sælge os to fine fyre og fremragende fodboldspillere i Jesper Christiansen og Michael Gravgaard, men også for dermed samtidig at gøre det muligt endelig at slå Viborg i Parken. Det var første gang i fire år; og hvor det lettede.

Fjender

TV2-sporten

Jan Mølby, er det for svært at huske, hvem man er blevet sendt ind for at kommentere i Parken mod Carmarthen Town? For svært at mindes at det ikke er Brøndby - eller F.C. Brøndby, som det blev til en af gangene?

TV2 burde ærlig talt ikke have lov til at opkøbe vores kampe, så længe de ikke engang kan vores navn - et navn, de ellers ikke plejer at have svært ved at huske, når det handler om at opfinde diverse doping- og stofmisbrugshistorier.

Hvordan mon ham 'Lars', 'den anonyme pusher', egentlig går og har det? Lad os sige det på den måde: for en københavnsk fodboldfan var TV2's skandaløse røverhistorie om den fiktive Triple A-bande ikke noget der kunne komme som den helt store overraskelse.

Offsideregler

Hold nu op! Det er ikke til at holde ud! Der er kun gået et par år siden sidst offsidereglerne blev ændret, og nu skal vi til det igen. Når afleveringen kommer skal den offsideplacerede spiller have lov at løbe efter bolden, og når han så 30 meter henne når den skal der flages. Med det resultat, at kostbar tid spildes, og at hver eneste person på tribunerne mener at linievogterne må være de mest tungnemme og ubeslutsomme man nogensinde har set. Hvis de overhovedet følger reglen, for den anvendes på 15 forskellige måder fra kamp til kamp.

Smart, Sepp Blatter! Det er altså på tide at fodboldens verdensledere bruger deres tid på mere fornuftige ting end at gennemføre regelændringer der kun yderligere kan forvirre, at gennemføre overflødige internationale ekstraslutrunder og stadig flere meningsløse landskampsweekender, samt at behandle damefodbold som endnu en gren af blød erotisk underholdning. Det er **pinligt**.

Miofingeren

Thomas Rytter

Ingen andre end Rytter havde den fjerneste chance for at få denne hæder i denne omgang. Og det er såmænd ikke engang hans skifte til Brøndbyerne i sig selv, der støder denne redaktion. Herregud, det kan klares med værdighed, hvilket bl.a. Karim Zaza må siges at have præsteret. Karim havde så heller ingen udtalt ambition om at lefle for sine nye fans ved samtidig at strinte på sine gamle, hvilket Rytter gjorde effektivt da han stod og poserede med et blåt og gult 'Hader FuCK'-tørklæde på sin første træningsdag, og siden supplerede med alle de trættende klichéer om ren klubånd og om firmaholdet fra København, som alle nye spillere på Vestegnen får at lære udenad ved ankomsten.

Hvis Brøndbys fans virkelig falder for den forestilling, er de da også mere naive end man havde turdet håbe på. "Jeg elsker klubben", hed det jo fra Rytter i maj, da han troede det var den side, hans brød var smurt på. Det virker helt påtaget, et forsøg på at tækkes en fanskare som kunne være noget skeptisk over for en tidligere København-spiller, og det gør det hele så pinligt. Hvad mere er, det ser ikke ud til at virke. Tillykke med alle fejlene mod Ajax, hvoraf et par kostede mål, og med pibekoncerten, da du blev pillet skadet ud mod Midtjylland. Ville du ikke ønske nu, at du spillede for fans der kunne lide dig? Ligesom ham fyren på forsiden af dette blad, som er med til at gøre at vi savner dig meget lidt.

"Jeg har ingen kommentarer til det, du siger der, men jeg vil da gerne bekræfte, at jeg utrolig gerne vil til FCK igen. Jeg elsker klubben og kan sagtens forstille mig at slutte hjemme i Danmark. Om det bliver snart eller om nogle år er ikke til at sige."
- Thomas Rytter i Forza, maj 2005

HJØRNET

- det notoriske fodbold-'after party'

Hvis man kommer i Parken, har man enten hørt om 'Hjørnet', kommet der eller set det i forbifarten. Baren Central Park, et stamsted for mange FCK-fans, der har brug for lidt kalas efter enten en sejr eller et nederlag.

Fotos og tekst:
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen

- Når vi har vundet, går vi herned for at fejre det med nogle bajere, og når vi har tabt, er vi jo nødt til at tage herned og drikke gravøl, som en gæst fortæller mig. Selv er jeg for træt om søndagen til aftendruk, men jeg har venner, der er kommet der mere end ofte. De har fortalt nærmest mytiske beretninger om mærkelige typer og deres gøren og laden. Alt fra gang i dansegulvet til skænderier i baren. Alt fra hed toiletsex til meningsløs vold...

Heike, (har arbejdet på Central Park I 5 år).

Hvorfor har du arbejdet her så længe?
"Her er sjovt at være, og jeg er stor FCK-fan."
Hvad er det værste, du har oplevet her?
"Jeg har fået glas kylet efter mig og hældt øl i hovedet. Folk bliver nogle gange alt for fulde. Men det værste, jeg har oplevet har været at stå i baren ovenpå, der kan folk nemlig komme ind bag baren, og der var engang en der prøvede at kyle mig ud af vinduet."

Heike, 26 år (til højre i billedet)

Fra venstre: Øystein, Britta, Jyden, Michael og Katja

Mest solgte shot på "Hjørnet"
Fishermans Friend

Hjørnets top 5-cd'er:

1. Alt 'godt' fra Michael Carøe's FCK-cd
2. Bombay Rockers, 'Rock tha Party'
3. C21, 'All That I Want'
4. Kelis, 'Trick me'
5. Safri Duo, 'Played-a-Live'

Faste gæster på 'Hjørnet'

Hvorfor kommer I her så tit?
Katja: "Vi kommer her pga. stemningen."
Hvad er det vildeste I har oplevet her?
Katja: "Der var en fyr, der faldt ned af trappen ned til kælderen. Det var væmmeligt. Vi så aldrig, hvad der skete med ham, men hans venner sad og græd bagefter."
Hvad er det sjoveste/skøreste I har oplevet her?
Michael: "Det er egentlig ikke så rart, men folk har en tendens til at smide tøjet hernede, når de bliver rigtig fulde."
Pigerne?
Michael *(grinende)*: "Nej, desværre. Der kan være flere gutter på dansegulvet i bar overkrop, og de er altså i flere forskellige vægtklasser."

Set og hørt på 'Hjørnet':

En pige jeg kender, fortalte mig om en fyr, der går over til en pige og snøvlende siger "gir du et blowjob?" Pigen svarer tilsvarende snøvlende "okay", og de går sammen på toilettet.

En ven fortalte mig om færingen, der smider trøjen og danser rundt i bar overkrop. Herefter maser han sit ene bryst ned i en fadøl og drikker af den. Dette gentager sig flere gange til alle tilstedeværendes morskab, men mest undren.

En tredje ven tager to græske veninder med derind for første gang. Det er lidt af et kulturchok for sydlændingene. Efter et toiletbesøg, er den ene græker helt hvid i ansigtet. "Jeg tror, jeg blev raget på røven over fem gange på vej til toilettet". Senere brækker hun sig af for mange shots.

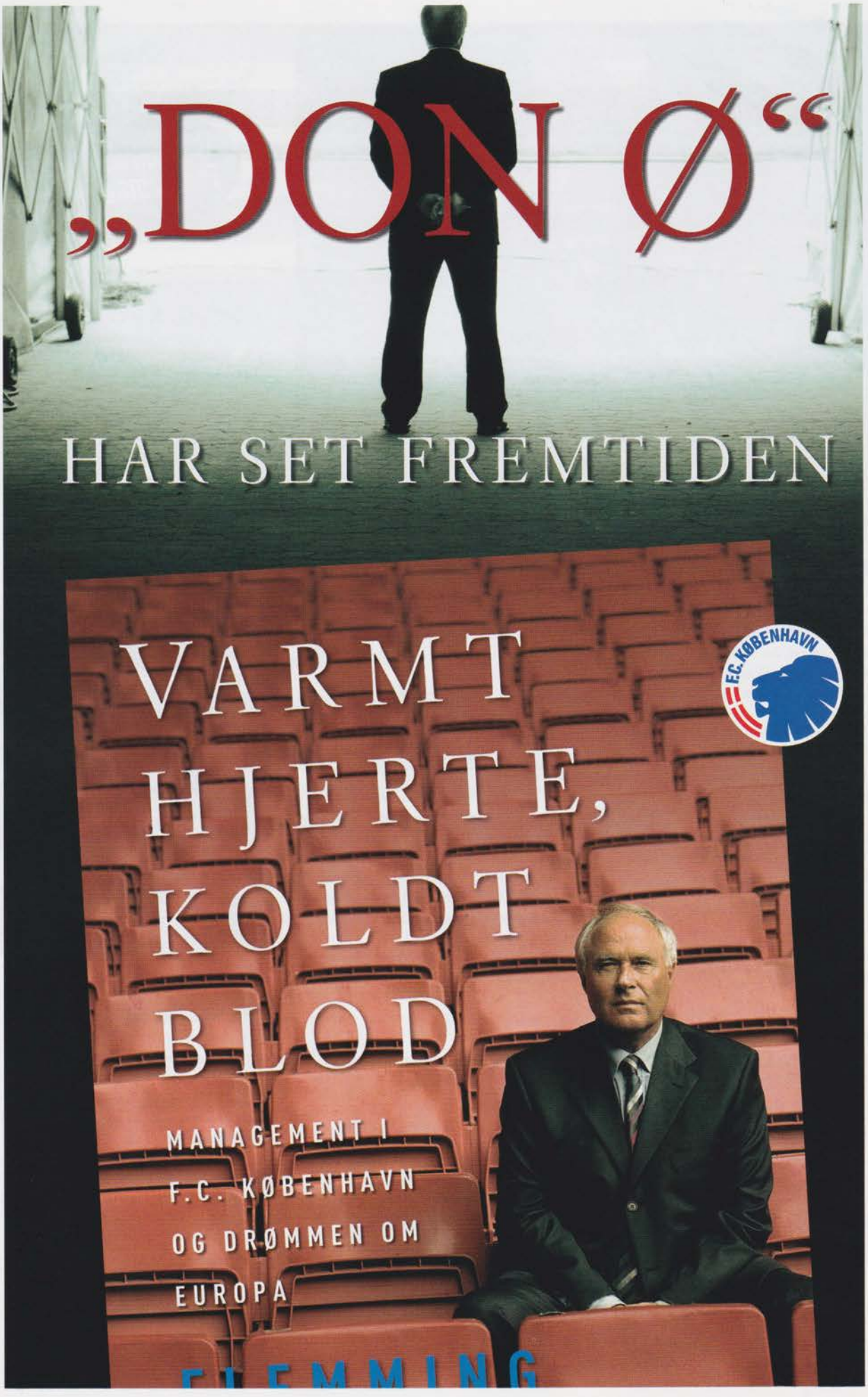
Hueper, 41 år

Den lokale legende

Du er lidt af en legende hernede, siger folk Hvorfor kommer du her så meget?
"Jeg kommer her pga. stemningen. Her møder jeg alle mine venner efter kampene."
Men I kunne mødes på en pub. Her er mere som et vildt diskotek, er her ikke?
"Jo, men det er det jeg godt kan lide. Altid gang i den. Nogle gange er der godt nok slagsmål, det bryder jeg mig slet ikke om, men udover det, er her virkelig sjovt".

Central Park ligger på Øster Allé 42,
TLF.: 35 38 02 60
Åbner: 3-4 timer før hjemmekampene
Lukker: når de sidste fans er danset ud i Søndagsbyen

„DON Ø“
HAR SET FREMTIDEN
VARMT HJERTE, KOLDT BLOD
MANAGEMENT I F.C. KØBENHAVN OG DRØMMEN OM EUROPA
F.C. KØBENHAVN

Drømmen lever og har det godt

FCK i top-25 i Europa? Et København, som jævnligt deltager i CL-gruppespillet for at bide skeer med de store? Tanken har været luftet før af vores bestyrelsesformand, og dengang som nu skal der nok være flere, som trækker på smilebåndet, men i Varmt hjerte, koldt blod argumenterer han faktisk for det realistiske i forudsigelsen – og på en måde, så man tror ham.

Af: Jes Fager Gjedsted

Forestillingen om FCK som tilhørende eliten i Europa er blandet op med lidt mere acceptable scenarier som for eksempel at hovedstadens hold vil tage 5-6 mesterskaber ud af hvert spænd på 10, men Don Ø giver i sit nye epos et stærkt og troværdigt bud på den sti, klubben har betrådt og vil følge mod fremtidige succeser.

Bogen er en skønsom blanding af redegørelse for forretningsmetoder, ledelsesfilosofi i Parken, bud på dansk fodbold før, nu og fremover, samt et indblik i spillet bag kulisserne i FCK, alt sammen klistret sammen med en god og klædelig portion selvironi. Sidstnævnte ikke mindst i afsnittene om hans møder med pressen på to skæbnesvangre augustaftener: I 2003, da Rangers uretmæssigt slog os i Parken, og den katastrofale aften året efter, da slovenske Gorica lammetævede os. Sidstnævnte kamp reserverer han et helt afsnit til, og man må sige, at han ikke stikker noget under stolen, hvad egen såret stolthed og bitterhed angår, men samtidig holder han på sin langsigtede ambition for klubben.

At han ikke stikker noget under stolen falder lidt uheldigt ud et par gange, idet han efter denne anmelders mening går lige lovlig meget i rette med navngivne personer i sportsverdenen. Selvom det sker med rette - man får jo ikke den modsatte side af sagen at vide og kan derfor ikke tage stilling - ville det sømme sig bedre at lade den slags ligge; i en bog, der jo har blivende karakter, står den slags skærmydsler langt hårdere trukket op og er uigenkaldelige.
At Don Ø generelt tager let på sømmelighed i denne konkrete henseende, bør være overflødigt at tilføje. Jyske fodbold-pr-chefer, umodne håndboldtrænere og useriøse sportsredaktører får i hvert fald deres bekomst i bogen.

Flemming Østergaard har aldrig lagt skjul på, at han er en person, man lægger mærke til og har en holdning til, og netop dét faktum besluttede han sig efter eget udsagn for nogle år siden for at gøre nytte af som en faktor i markedsføringen af F.C. København. ("I 2000 traf jeg en skæbnesvanger beslutning" skriver han.)
Han var i forvejen en hel del i medierne - mere eller mindre ufrivilligt, som han skriver, så hvorfor ikke gøre en dyd af nødvendigheden og benytte sig af den heftige eksponering og møde medierne med en offensiv attitude?

Planen, som vist må siges at være lykkedes over al forventning, gik på at anbringe Flemming Østergaard selv helt i front, som en slags galionsfigur for PSE, selskabet bag Parken og FCK. På den måde ville interessenterne omkring F.C. København have et samlet symbol at forholde sig til og ikke en masse diffuse opfattelser af, hvad der kendetegnede klubben/selskabet.

Prisen forudså han allerede dengang, skriver han: Den ville være at lægge sig åben for allehånde beskyldninger om at være drevet af et behov for selvpromovering; de beskyldninger har det da heller ikke skortet på siden.
Men da der ville være betydelige forretningsmæssige fordele forbundet med det, sprang han ud i det. Og her er så et eksempel på et af de tidligere omtalte klædelige indslag af selvironi: Don Ø indrømmer nemlig, at sandheden jo nok ligger et sted mellem de to synspunkter - "og lidt krukke har man vel lov at være?", som han skriver.

Bogen følger en klar linje og har to udtalte formål: At redegøre for, hvorfor FCK er i top-25 inden 25-års-jubilæet i 2017, og at løfte lidt af sløret for spillet bag scenen i moderne fodbold. Hvor den lykkes med det første, kniber det lidt mere med det sidste, i hvert fald hvis man har sat næsen op efter at vide, hvad der helt præcis får tingene til at klikke deromme, bag tæppet, i mødelokalerne og på de bonede gulve. Det siger sig selv, at bestyrelsesformanden ikke kan fortælle forretningshemmeligheder, men man sidder dog alligevel og sukker efter lidt flere "skandaler" eller afsløringer, selvom det faktisk er elementært spændende at høre om de unge vilde (direktørerne Anders Hørsholt og Dan Hammer) og deres opfattelse af tingene samt fornøjeligt at læse om, da Don Ø og Niels Christian Holmstrøm måtte planke den i silende regnvejr for at nå tilbage til hotellet efter en håndboldkamp i Wien. Med denne ekstra kant ville det være en komplet oplevelse, men som sagt er det nok at håbe på for meget.

Beskrivelsen af "klassekampen" mellem FCK og Frem i Valby Idrætspark marts 2004 er nærmest sublim i sin karakter. Vi vandt kampen, og sæsonen sluttede med nedrykning til arbejderklubben:
"Og mens "firmaholdet" F.C. København endnu en gang skrev en check på et millionbeløb ud til Told & Skat som et af vores mere kontante bidrag til fællesopgaverne i det danske samfund, så bankede Filip West på vegne af "fodboldholdet" Frem endnu en gang på døren til skatteforvaltningen i Københavns Kommune. Ikke for at betale det boldspillende aktieselskabs skat, men for at få accept af, at Told & Skat (læs: os alle sammen) ligesom klubbens øvrige kreditorer skulle afskrive majoriteten af sit tilgodehavende i den 'professionelle' arbejderklub, fordi West & Co. havde levet over evne".
Så kan de lære det!

I Brølet-sammenhæng grinede denne anmelder en del af afsnittet om Sidelinien, Fan Clubbens forum på internettet. I begyndelsen af sin tid i klubben læste Flemming Østergaard med, men efterhånden trak han sig, da han fandt ud af, at "75 procent af indlæggene var negativt ladede, og at disse ofte blev begået af en lille og i nogen grad indebrændt klike på cirka 50 personer, der endda optrådte anonymt". Han havde forventet diskussioner om holdopstillinger og trænerfyring, men opdagede, at klubben havde mange studerende som fans; der var nemlig ofte lange, "af og til meget lange" indlæg om, hvordan klubben skulle skære den i alle mulige andre henseender end det fodboldmæssige for at komme videre.
Sjovt nok var det som regel lige den teori eller økonomiske model, debattøren var ved at skrive opgave om, som skulle tages i brug, noterer Østergaard sig. Da han ikke mente, at indlæggene afspejlede holdningerne i den samlede fanskare, stoppede han hurtigt med at kigge med. Han var træt af "mandagsdirektørerne" ...
Det skal fra personligt hold gerne indrømmes, at tonen til tider kan virke en kende sekterisk på Sidelinien, og diskussionerne bliver hurtigt meget indforståede. Hermed lagt i kakkelovnen til nye debatter!

Bogen er for denne anmelder at se fremragende til at få skiftet det måske fastgroede syn på vores bestyrelsesformand lidt ud, og så er den ganske god anskuelsesundervisning i, hvorfor det bare lige ikke er holdbart at kaste sig på grædende knæ, fordi det ikke går godt for holdet i en periode. Der er faktisk tænkt over tingene bag kulisserne ... og et varmt hjerte og koldt blod sætter én i stand til at komme videre og se det langsigtede mål. For det er der. Og vi når det. Læs selv!

Flemming Østergaard:
Varmt hjerte, koldt blod
People's Press 2005
ISBN 87-91518-10-5

Brølets meningsmåling – svarene!

I sidste nummer bad vi om svar på en række spørgsmål - nogle kloge, nogle dumme, nogle seriøst, nogle useriøse - og et enkelt helt tåbeligt formuleret. Vi er glade for alle de besvarelser, vi har fået, også her både de seriøse og de morsomme, og bringer her de første resultater af Brølets første store meningsmåling. Tak for svarene! *Af Nikolaj Steen Møller*

Udebane

Hvor har man den værste udsigt fra udeholdets pladser?
1. Silkeborg Stadion
2. Brøndby Stadion
3. Randers Stadion

Der var en sikker vinder her, anlægget i Silkeborg, hvor man allerede for ti år siden tænkte at denne skandale måtte da blive rettet snart. Men i 2005 er det stadig ikke lykkedes bare at rejse en jordvold og nogle betonklodser, som ude i Gladsaxe, for bare at sikre at man kan se et minimum af kampen. Og det i en klub der ikke havde noget imod at betale Jesper Thygesen en millionlønning.

Og trods kun to kampe mod os i øverste række er det lykkedes Randers at blive berygtet for forhold, der minder alt for meget om Silkeborgs. Lige over Randers finder man Brøndby, her nok mere på grund af de tit overfyldte afsnit til os, og så måske der upræcist stod 'udsigt' og ikke 'udsyn'. Udsigten dernedefra er jo vitterlig ikke køn. Som én svarede: "Grant skuer jeg FAXE - UFF!!"

Hvor har man den bedste udsigt fra udeholdets pladser?
1. Farum Park
2. Fionia Park, Odense
3. Atletion, Århus

Ikke så klar en sejr her som til Silkeborg i 'værste udsyn'-afstemningen, men det er tydeligt at Farum Park er blevet populært som en lille hjemmebane, og skulle der en gang flyttes en kamp på grund af melodigrandprix eller andet uopsætteligt, er det forhåbentlig her snarere end i Brøndbys forblæste skål, at det skal ske. Et stykke efter følger to steder, der er bedre kendt som Odense og Århus Stadion, og lige derefter Viborg, Herning, Brøndby og såmænd også Parken, der fik nogle stemmer - og udsynet er jo også fint dernedefra, ikke mindst sammenlignet med faciliteterne... Den tribune er ironisk nok tættere på at være fortid end Silkeborg Stadions ubrugelige ende. Men hvorfor FCKFC-medlemmer stemmer på Parken i kategorien 'udebane' er uvist... selv om Nedre C var en fin 'udebane'tribune mod Fremad Amager, som én fremhæver.

Hvilket stadion har de værste indgangsforhold?
1. Brøndby Stadion
2. Valby Idrætspark
3. Herfølge Stadion

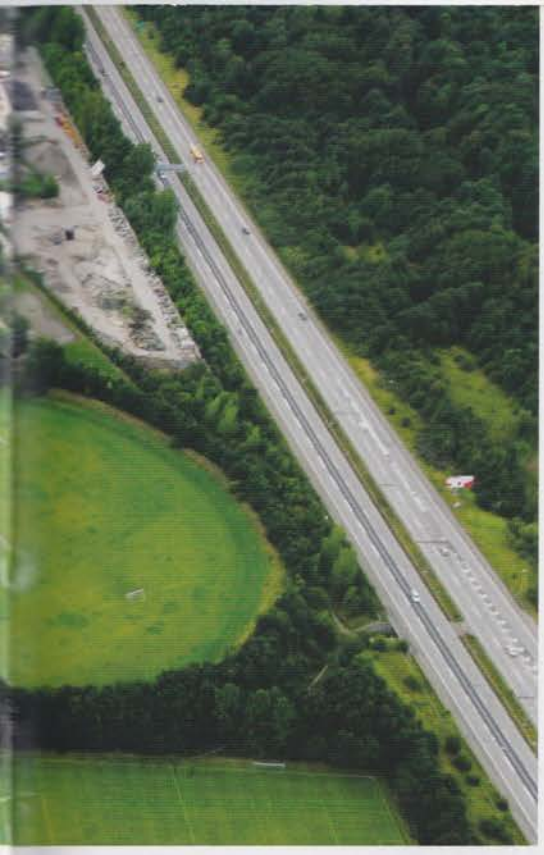
Vi har måske kun haft én kamp derude i de sidste tolv år, men mudderhelvedet i marts sidste år har alligevel givet Frem et ry som en totalt amatøragtig klub med utilgiveligt ringe faciliteter for de folk der nu engang betaler for at komme ind. Trods dette kunne de nu ikke overgå Brøndby, hvis ambitiøse byggeri ikke kun undermineres af den elendige nedre endetribune, men også af direkte landlige omgivelser, og af middelalderlige forhold ved tælleapparaterne. Andre bud var Herfølge (mere mudder!), Randers og, i den royale nordiske forbrødrings navn, Malmö. Kun én stemte på Parken, trods de sommetider meget lange køer. Samtidig er det tydeligt, at afstemningen foregik inden vores sidste kamp i Farum.

Hvor finder man de venligste stadionfunktionærer og politifolk?
1. Farum Park
2. Parken
3. Ingen steder

Udebane eller ej: der var nærmest dødt løb mellem Farum Park og vores egen Park her. Kort efter fulgte dog holdningen, at der ganske enkelt ikke er venlige kontrollører og politifolk herhjemme. Lidt længere nede følger gode indtryk fra Odense, Silkeborg, Esbjerg og Herfølge.

Hvad er det sværeste stadion at finde?
1. Herfølge Stadion
2. Brøndby Stadion
3. Fionia Park, Odense

Placeret som det er, i en flække langt fra en ordentlig vej, er Herfølge Stadion stadig det tætteste dansk topfodbold kommer på en vaskeægte Lars Tyndskids Mark. Og ikke lige til at finde frem til på en af de mørke efterårsaftener vi altid er endt dernede, af en eller anden grund. Brøndby Stadions noget aparte tilkørselsforhold, eller manglen på samme, er også bemærket, mens flere end undertegnede åbenbart har kørt forgæves runder i Odense for at finde den såkaldte 'Ådal'.

Så mange millioner for et lille stadion uden tag, og så er der ikke engang råd til fortove... og låg til øllerne?

Hvad er det koldeste stadion i Danmark?
1. Herfølge Stadion
2. Gladsaxe Idrætspark
3. Silkeborg Stadion

Som nævnt ovenfor er det vist en velkendt følelse, at man i Herfølge står og fryser som gal, mens man i øvrigt ser en skrækkelig kamp på en skrækkelig bane. En gang imellem i kuling, sommetider i øsende regn, enkelte gange i hård frost. Minderne om lignende kampe i Gladsaxe varer dog også ved, selv mere end et år efter AB's nedrykning, og ellers finder man nik til resten af de klubber hvis ledelse ikke mener at den moderne indretning der hedder et 'tag' er så smart endda: Silkeborg, Esbjerg, Vejle, Randers og ikke mindst Frem. En enkelt deler mit minde om koldeste kamp nogensinde: i Aalborg, påsken 2001, i en orkan på en nøgen betonklods på et stadion under ombygning. Det kunne selv ikke Herfølge i november overgå.

Hvilket dansk stadion har den lækreste stadionmad?
1. Lyngby Stadion
2. Parken
3. Ingen steder

Lyngbys pølser har stadig et forrygende godt ry, selv her flere år efter at pølsemesteren tog hele sin klubånd og alle pølserne under armen og fik nyt job på Brøndby Stadion - Brøndby, der kun fik tre stemmer. Mange - måske overraskende mange - er til Parkens forplejning, mens flere mener at stadionmad i det hele taget ikke rigtig kan kaldes mad, og slet ikke lækker. Derudover er der nogle, der bogstavelig talt har bidt mærke i de baseball-bat-store pølser som serveres i Viborg og Århus.

Hvis du kunne rive et dansk stadion ned, hvilket skulle det så være?
1. Brøndby Stadion
2. Herfølge Stadion
3. Randers Stadion

Her må det være op til enhver om det skal ske i foragt for stadionet, eller i foragt for den klub som spiller der. Og det er måske ikke urimeligt at gætte på at det sidste er tilfældet for Brøndby, det første for Randers, og en kombination af de to for Herfølge. Flere antikke anlæg fik en del stemmer, først og fremmest Valby og Silkeborg. Og et par stykker bad om at slippe af med Østerbro Stadion, der da også kunne blive en fin parkeringsplads.

Fodbold generelt

Hvad er den mest mindeværdige hjemlige kamp i de sidste 12 1/2 år?
1. 3-1-sejren over Brøndby i 2001
2. 1-0-sejren i Brøndby i 2003
3. 2-1 over Lazio i 2001

Ikke så sært var alle kampene med os som den ene deltager, og ikke f.eks. Vejle-Herfølge fra 1996. Langt de fleste stemte på den kamp hvor Zuma endte otte års DM-tørke med et saksespark så guddommeligt, at man den dag i dag kan møde tragiske Brøndbyfans som bare må komme og hævde, at han bagefter skulle have sagt "Det var ment som en aflevering". For en god ordens skyld: Zuma sagde ikke noget der mindede om det til tv-kameraerne. Han sagde noget i retning af at det var hans livs mål. Og det var det jo nok også.

Hvad er den mest mindeværdige internationale kamp i samme periode - det kan være landskamp eller Europacup?
1. 2-1-sejren over Lazio i 2001
2. 1-0-sejren over Ajax i Amsterdam i 2001
3. Danmarks 3-2-nederlag til Brasilien i VM 1998

Den var kvalificeret i begge kategorier, og vandt denne sikkert: Laziokampen har sat sig endnu tydeligere spor end den ude mod Ajax, hvor vi endda gik videre, og det var også en fantastisk aften i Parken. Måske mere overraskende fik Danmarks exit i VM 1998 flere stemmer end EM-finalen mod Tyskland i 1992, men begge disse var ved at blive overhalet af årets Champions League-finale, der blev spillet få dage før afstemningen lukkede.

Hvad er det flotteste selvmål i de sidste 12 1/2 år?
1. Michael Mio mod OB, 1997
2. Brian Jensen mod B93, 1998
3. Martin Albrechtsen mod Mallorca, 2003

Det er ikke mange selvmål der huskes længe, men nogle få brænder sig så meget bedre fast, og Michael Mios er et af de uforglemmelige: i forsøget på at sparke en lang, løs bold væk rammer han helt forkert, og får i stedet bolden til at loope baglæns over Karim Zaza fra 25 meters afstand. En pragtfuld detalje, hvis det havde været tilsigtet.
Lige så smukt, og vel den uelegante Brøndbybacks bedste mål i karrieren, var det da Brian Jensen pandede et hovedstød op i hjørnet bag Mogens Krogh i oktober 1998. Det var endda afslutningen på en perfekt uge, hvor vi havde fået et flot resultat i Chelsea dagen efter at Brøndby var blevet skilt ad på vores eget stadion af Manchester United - og hvor Brøndby tabte til den sejrsløse bundprop B93, mens vi langt inde i overtiden vandt i Herfølge på Martin Nielsens pragtmål.

Hvilken anden klub i Danmark har du mest sympati for?
1. Farum
2. Fremad Amager
3. AB

Det ser ud til at Brixtoftes gamle klub har lagt sit dårlige ry med rødvin og returkommission noget på hylden, da de er den klub flest har noget til overs for efter København. I de lavere rækker finder man også sympati for bl.a. så forskellige klubber som AB og Fremad, og desuden for lokale københavnske hold som Skjold, Brønshøj og Vanløse. Mens andre har svagheder for kendte klubber i provinsen, især AGF, OB og Vejle. Ingen stemmer til Brøndby, sært nok.

Hvad er det mest underholdende skænderi du har set på banen i en kamp herhjemme?
1. Antti Niemis håndgemæng med Martin Nielsen i Vejle, 1996
2. Peter Møller i stridshumør på Brøndby Stadion, 2005
3. Viggo Jensen i infight med Per Nielsen og Faxe, 2005

Her er det på sin plads at tage hatten af og rose denne fanskare: meget få svarede overhovedet på dette, og det er vel det der skiller os fra ishockeyfans i USA: det er trods alt ikke slagsmål vi kommer her for. Ingen andre end de tre episoder ovenfor fik mere end én stemme.

Hvad er den værste dommerkendelse du har set?
1. Kim Milton i kampen mod Brøndby, 2002
2. Martin Wulffs anerkendelse af AGF's mål med hånden, 2005
3. Michael Svendsens udvisning af Álvaro mod Randers, 2005

Det er nemt at finde et utal af lige så slemme kendelser som Miltons to straffesparksfadæser i vores møde med Brøndby i 2002, men det er temmelig svært at finde to som var så dyre. Måske derfor er det kun et par helt friske hændelser, der ellers nævnes, snarere end f.eks. Fiskers groteske udvisning af Lars Højer i Brøndby i 1994, eller Rytters lige så forkerte exit i vores andet møde med Midtjylland.

Hvem er den mest teatralske dommer herhjemme?
1. Knud Erik Fisker
2. Michael Svendsen
3. Kim Milton Nielsen

Der er en enkelt som har svaret "teatralske - har ingen ordbog". Vi iler med forklaring: den mest krukkede, den største *drama queen*. Vinderen gav sig selv, og Knud Erik Fisker vil vel næppe heller selv anfægte at han er en hovedrolleindehaver, snarere end en som forsvinder i baggrunden. Herren har trods alt en sidebeskæftigelse som fotomodel. Mere sært er det, at Steen Pedersen, 'Lille Napoleon', er gledet i glemslen. Hans runde mave og lave figur var rammen om mange specielle indslag på landets baner.

Hvilke fans i Danmark er nemmest at synge ud af stadion?
1. Herfølge
2. Farum
3. AGF

Det er ikke den store respekt, der står om vores syd- og nordsjællandske rivalers evner til at piske en stemning op med sang. Farum er da også som regel så usikre på egne evner, at de foretrækker at have nogle Safri Duo-*wannabes* med på stadion til at overdøve alt og alle. Må det være tilladt at håbe, at de trommer får besked på at blive i bussen ved Farums næste besøg i Parken.

Hvilke er sværest?
1. Brøndby

Der er ærlig talt ingen grund til at drøfte dette yderligere; alle undtagen fem stemte på Brøndby. Hvad man end må sige om dem, så laver de en god larm. En interessant nuance var der dog én som tilføjede: "Brøndby - når de er foran", lød svaret, og den tilsvarende på spørgsmålet ovenfor: "Brøndby - når de er bagud".

Rundt om banen

Hvem er den mest anstrengende klubleder i landet?
1. Per Bjerregaard
2. Peter Packness
3. Christian Andersen

Mens det er mindre overraskende, at klublæge-*slash*-spilleragent-*slash*-direktør-*slash*-stærk mand i bestyrelsen Per Bjerregaard tager denne her hjem med stor afstand, så er det mere imponerende, at Lyngbys Peter Packness' dybt usympatiske rolle i Carlsbergsagen fra en årrække siden ikke er glemt. Mest fordi rollen trods alt var så tilpas lurvet som den var.

Hvilken fodboldpersonlighed ville du nødigst købe en brugt bil af?
1. Mohamed Zidan
2. Per Bjerregaard
3. Per Nielsen

Et gæt herfra er, at en lignende ulyst til at købe en brugt bil af Per Bjerregaard forefindes i folkevognsbyen Wolfsburg. Angående Zidan nævnes det udtrykkeligt hos flere, at modviljen mod at købe køretøjet hænger sammen med en vis mistanke om at der kan komme en ejer fra nogle led tilbage, og gøre opmærksom på at det altså er hans eller hendes stjålne bil man kører i...

Hvad er den underligste maskot i dansk fodbold?
1. Brøndbys Brøndus
2. Silkeborgs Odderen Theis
3. Viborgs krokodille

Ikke sært var det endnu en førsteplads til Brøndby, hvis mærkelige Brøndus der ikke rigtig er nogen der kan se med sikkerhed hvad egentlig er, selv om gættene er mange: her skrives en varmedunk, et bolche, en tand, popcorn, æggevarmer, tehætte og så sandelig også et viskelæder. Så er det nemmere at artsbestemme de vanddyr som følger de to midtjyske superligahold. Men mindre komiske bliver de ikke af det.

Hvad er den mest absurde landsholdsudtagelse siden 1992?
1. Asbjørn Sennels
2. Per Nielsen
3. Marc Nygaard

Asbjørn Sennels' seneste optræden på landsholdet, i april 2004, kun kort tid efter hans og Brøndbys interessante hjemmekamp mod Esbjerg og møder med Barcelona, må have overrasket en del - og chokeret andre. En sær udtagelse, men måske ikke så mærkelig som at Per Nielsen ser ud til at få flere kampe end nogensinde som konsekvens af at han sidste år trak sig tilbage fra landsholdet. Marc Nygaard er mere en af de helt store "Hvad så træneren dog i ham?"-gåder, ligesom et par af de andre med stemmer, f.eks. Jens Risager, Carsten Dethlefsen, Erik Bo Andersen, og på det seneste Lustü, Skov-Jensen og det helt store mysterium, Rommedahl. Frank Pingel er i øvrigt ikke nævnt, og må undre sig lidt over hvorfor han ikke fortjener en stemme.

Hvad er det mest frastødende slags stadionmad?
1. Pølser af diverse art
2. Franske hotdogs
3. Parkens bøfsandwiches

Dårlige pølser, kolde pølser, røde pølser, kogte pølser, svenske pølser med rejer - det ser ud som om pølsevanen på stadions er ved at knække mange med sin tit ret store ensformighed. Hvad mere er, også de franske hotdogs lader til at trætte, og der nævnes flere gange specifikt 'de lunkne parkdogs'. Næsten lige så højt ender de kontroversielle bøfsandwiches i Parken, som man vist med en floskel enten elsker eller hader. En enkelt nævner noget helt andet: popcorn med sukker på, serveret på Hamburgs AOL-Arena. Tusinder får chancen for at prøve dem nu: sig ikke, I ikke var advaret!

Hvem råber du mest ad fra tribunerne?
1. Dommeren
2. Ens eget hold
3. Modstandernes fans

Måske et lidt fjollet spørgsmål - man råber vel ad det der foregår, om det så er dommeren, ens eget favorithold, modstandernes fans eller Peter Degn som er involveret. Nogle nævner så enkelte spillere, vores træner eller bestemte klubber, men mest fyndige svar var fra en som primært råber ad "Bonderøve!"

Hvad er den værste fodboldplade du har hørt?
1. Brøndbys sange
2. 'Vi' fra Danmark' med EM-holdet, 2004
3. Peter Schmeichels 'We Can Do It Again', 1996

På grund af de ikke altid helt klare svar vælger vi at tælle Brøndbys sangskat sammen under et. Det er vel også et ret sikkert gæt, at er man ikke vild med Alex Nyborg Madsens 'Sprit of '64', så er man næppe heller nogen fan af hans 'Brøndby Stomp', og heller ikke af Stig Møllers BIF-udgave af 'Sikken dejlig dag', for slet ikke at nævne Michael Hardingers 'Vi er Brøndby' fra filmen Elvis Hansen, sunget af Steen Springborg. Kort derefter følger landsholdets, Safri Duos og Birthe Kjærs (vorherrebevares!) rædsel fra sidste år, og Peter Schmeichels misfoster fra EM i 1996. Han rappede endnu værre end han stod på mål i 0-3-nederlaget til Kroatien.

Hvilket stykke musik er du mest træt af at høre på stadions eller ved tv-fodbold?
1. Safri Duo
2. 'Jump'
3. 'We Are the Champions'

En høflig, men bestemt besked: Så fri os dog endelig fra Safri Duo! Hvem bestemte lige pludselig,

at de skulle være soundtracket til al fodbold? De to trommeslagere og deres uopfindsomme eurodance er mange, mange år over sidste salgsdato - smid dem dog ud! Én sang der ikke bliver smidt ud, så længe den hensætter Faxetribunen i ekstase er 'Jump', men streng er den da - og det samme gælder 'We Are the Champions', men chancen for at få noget andet spillet i sekunderne efter en sejr af en eller anden slags er vist meget lille. Til gengæld er jeg mere uforstående over for den deltager som er træt af at høre 'Another One Bites the Dust', også med Queen. Den synes jeg, uden at være en stor fan, at vi har hørt alt for lidt til i sidste sæson...

Hvad er den sløjeste form for underholdning inden en kamp?
1. Cheerleaders
2. 'Live'musik
3. Ingen underholdning

Det tyder efterhånden på, at det interessante ved cheerleaderopvisninger inden fodboldkampe forlængst er forsvundet. Især dem med 14-årige gymnastikpiger, der laver pyramider i øsende regnvejr, tit ikke mere end seks-syv styk, fordi de sidste er på efterårsferie eller har blækregning for. Men heller ikke playbackoptrædener inde på banen fornøjer alle. Det samme gælder alt for høj musik, der gør det umuligt både at synge og at snakke sammen - og det gælder mere specifikt Parkens tv-reklamer. Og skyde-på-mål-konkurrencer, faldskærmslandinger osv. Men når andre mener, at ingen underholdning er den værste underholdning, så må man fastslå at det er svært at gøre alle tilfredse.

Hvad er den sjoveste episode/situation du har oplevet i Parken?

Der er for mange af disse og af de absurde til at kunne lave en rangliste - kun en træder frem oftere end de andre, nemlig den stadig uforglemmelige kamp i 2001, hvor Zuma scorede sit saksespark og DM kom hjem...

Hvad er den mest absurde?

... og her er to, der går igen: på det sportslige plan vores stadig helt gådefulde kollaps mod Gorica, og på det menneskelige plan tragedien sidste efterår ved kampen mod Viborg. Og som én siger som begrundelse for at dette sidste er det mest absurde: "Parken er et sted hvor man har det sjovt sammen." Netop. Hermed et ønske om aldrig at opleve noget så trist igen - men gerne noget så lykkeligt som juni 2001. At der så desuden kan komme til at ske noget så mystisk som vores 0-5 mod slovenerne, det er der så desværre ikke rigtig nogen garanti imod.

I alle tilfælde tak til de flere hundrede, der gad være med i denne uhøjtidelige rundspørge, sige deres mening, og grave lidt i de gode og dårlige minder!

"Parken er et sted hvor man har det sjovt sammen" - når man eksempelvis slår det hold som fører ligaen.

Fan Clubben gav tøj til drengene

...nærmere bestemt KB 96-2. Og glæden var ikke til at skjule hos drengene, som blev overrasket af Martin Bergvold og Anders Larsen midt i en onsdagstræning. Et komplet spillesæt fra Kappa påtrykt De Unge Løvers Logo skal nok få træner Henrik Rønsbos hold til at fremstå imponerende. Og tøjet kom så de kunne nå at spille finale i McDonalds Cup den følgende weekend.

Selve overrækkelsen foregik midt i en træning. Vi ankom da holdet stod samlet i midtercirklen på banen bag tennisanlægget på Pile Allé. Rønsbo gennede sine tropper ned til os. Anders præsenterede sig og viste en trøje frem. Drengene var for en gangs skyld fuldstændigt tavse. Indtrykket blev suget ind, men ganske kort efter kom en målmandstrøje frem
- Hey! jeg er tredjemålmand, lød den første kommentar til de omkringstående morskab.

En finale ventede i weekenden, og seriøsiteten fejler ikke noget. Rønsbo er en mand af principper og opdrager sit hold til andet end de fodboldmæssige dyder.
- Og hvad siger man så?, spørger han. Samtlige drenge siger tak.

Træneren er helt sikkert glad for tøjet, men det skal ikke gå ud den vigtige opladning til den næste kamp, så vores lille seance er ret hurtigt overstået. Holdet bliver kommanderet tilbage til træningen. Der er ikke tid til at alle kan prøve de nye trøjer. Bergvold tager et par skud på holdets to målmænd - vi pakker sammen og efterlader kassen med tøj til de fremmødte forældre.

Hvorfor KB?

Historien går fire år tilbage. KB havde 125 års fødselsdag, og fanklubben sponserede som gave et sæt spilletøj til et daværende ungdomshold. To år efter fyldte B1903 hundrede, og vi ville naturligvis ikke gøre forskel. Vi lod gaverne regne over B1903. Og dermed var en tradition indstiftet, som vi fortsatte i år med at give endnu et sæt tøj - og denne gang til KB. Næste gang, vi giver, bliver det til et hold fra B1903.

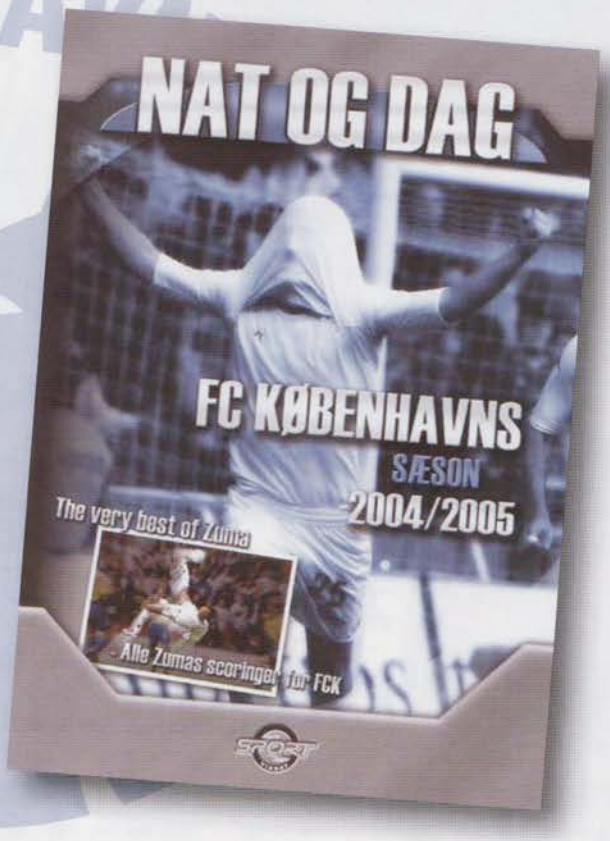
Fanklubben har valgt nogle af de hold, som har svært ved at skaffe sponsorer andre steder. Førsteholdene får som regel sponseret deres tøj uden problemer, men det kan være svært for de andre.
Du kan følge KB 96-2 og træner Rønsbo i de næste numre af Brølet.

Fotos: Bent "Beep" Poulsen

SUPER SHOPPEN

Så er den her:
FCK Sæson DVD!
2004/2005
199,-

Regntøj til børn 499,-
str. 90-130

Gummistøvler til børn 199,-

Super Shoppen, Øster Allé 56, 2100 København Ø. - Super Shoppen Frederiksberg, Peter Bangs Vej 139, 2000 Frederiksberg
Åbningstider: Man-fre: 10.00-17.30 - Lørdag: 10.00-14.00
køb ind på www.supershoppen.dk

Foto: Niels Jørgensen

Nyt fra kontoret

...eller hvad man nu skal kalde det

Denne klumme har sine trofaste travere. Vi oplever dagligt, at få breve retur, bare fordi I er flyttet, har pillet dørskiltet af eller på anden måde givet postbuddet en rimelig grund til at nægte at aflevere det, vi havde sendt. Det er vi selvfølgelig kede af, så du skal heller ikke denne gang være foruden en opfordring til give os din adresse, hvis du flytter.

Nyt medlemskort

I løbet af efteråret udsendes nye medlemskort til samtlige medlemmer. Vi behøver vel ikke sige, at det som sædvanligt er vigtigt, at vi har den rigtige adresse på jer. Adresseændringer registreres ikke automatisk, så husk at sende os et flyttekort, benyt flytteformularen under "KONTAKT" på hjemmesiden - eller ring til os i telefontiden.

Betalingsløsning

Der vil formentlig heller ikke gå særlig lang tid, fra du har modtaget dette blad, til vi har en betalingsløsning til hjemmesiden klar. Der er endnu mange ting, som skal falde på plads, men turen til OB skulle gerne kunne købes med et af de gængse betalingskort. Det ved vi, at mange har glædet sig til. Især for jer, som bor et stykke herfra, vil det betyde en lettere adgang til at deltage i vores aktiviteter.

Forkert fødselsdag?

Hvis du har fået en fødselsdagshilsen på en dag, som slet ikke er din fødselsdag - ja, så er det fordi vi ikke har din fødselsdato. Skulle det være tilfældet, så skriv eller ring til os med den rigtige dato.

Ny yndlingsspiller

Nu, hvor Zuma og Todi ikke længere spiller for F.C. København, er der rigtigt mange Unge Løver, som skal vælge ny yndlingsspiller. Det kan gøres på vores hjemmeside under "KONTAKT" eller ved at sende en mail med navn og medlemsnummer (og navnet på din nye yndlingsspiller, naturligvis) til kontor@fckfc.dk.

Løvehilsner
Randi og Bent

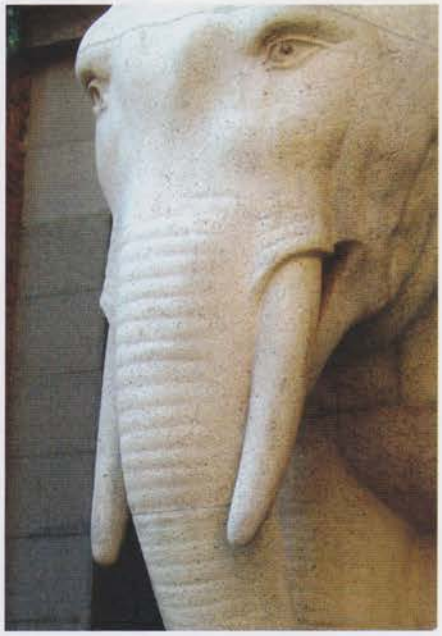

Foto: Niels Jørgensen

Carlsberg rundvisning

Der var pæn tilmelding til FCKFC's arrangementsudvalgs rundvisning på Carlsberg Bryggeriet. I alt 23 glade FCK-fans mødtes en trist og grå fredag eftermiddag. Alle forventningsfulde. Både fordi vi skulle se det flotte bryggeri, og ikke mindst fordi der var gratis smagsprøver efter rundvisningen.

Vi startede rundvisningen med at besøge de søde heste. Faktisk har Carlsberg fået en helt ny hest, som hedder Felix, men han var desværre ude for at blive trænet. Så ham så vi ikke. Til gengæld fik vi set nogle af de andre heste.
Bagefter fik vi et eksklusivt besøg i kælderen, hvor der normalt er lukket for gæsterne. Her så vi det gamle lager. Her blev vi guidet rundt i de lange mørke gange, vi fik set kølerummene og prøvesmagt malten.
Vi fik set den smukke have, og ikke mindst hørt den meget spændende historie om Carlsbergs tilblivelse.

Ølbilletter blev uddelt, og af sted til besøgscenteret det gik. Her var alt lige fra gamle Carlsbergreklamer over en af verdens største samling af uåbnede ølflasker til den flotte bar, hvor ølbilletterne blev brugt flittigt.

Alt i alt var besøget en stor succes blandt de glade FCK-fans. Alle fik smagt på de gyldne dråber og fejret, at sæsonen er i gang.

Fan Club fordele

Køb billige drikkevarer i Sportscaféen

Sportscaféen tilbyder FCKFC's medlemmer en stor fadøl for 25 kroner og en stor sodavand for 20 kroner. Samtidig vises alle FCK's udekampe i SAS-ligaen på storskærm, og også her gælder disse priser.
Husk at medbringe dit medlemskort, ellers gælder rabatten ikke.
Sportscaféen kan ydermere tilbyde særlige rabatter til FCKFC's medlemmer ved børnefødselsdage og private arrangementer.
Ring på tlf.: 3527 8200 og hør nærmere.

Brug dit medlemskort i Super Shoppen

Som de fleste nok er klar over er der 10 procent at spare på dele af udvalget i FCK Super Shoppen, hvis man er medlem af FCKFC. Man skal bare huske at medbringe sit kort. I Shoppen er der skiltet med de ting, der er indbefattet i rabatordningen. Er du i tvivl, så spørg personalet.

Tank op hos Metax

FCKFC har indgået en aftale med Metax, der betyder, at du kan tanke billig benzin eller diesel og samtidig støtte FCKFC. Med et Metax-kort i hånden går der 5 øre pr. liter benzin, du tanker til FCKFC. der tilfalder også Fan Clubben en bonus hvis du køber fyringsolie hos Metax. Ring eller skriv til Fan Clubben for at få yderligere information.

Træn i S.A.T.S

FCKFC har indgået aftale med S.A.T.S om 20% rabat på træning for alle Fan Club medlemmer. S.A.T.S er valgt på grund af deres mange centre og den høje kvalitet både i faciliteter og instruktion. Se mere på www.sats.com. Husk at medbringe medlemskort ved indmeldelse.

Live på Stolpen!

Du får halv pris på alt fadøl - og shots til en tier, samtidigt med at du kan se al den sport dit FCK-hjerte kan begære. Se mere på www.stolpe-ind.dk - Stolpe-ind, Øster Farimagsgade 93 - (lige ved lille Triangel).

Nedsatte priser hos Central Park

Til alle FCK's arrangementer er der store fadøl for 25 kroner og shots for 15 kroner.

Få FCKFC-rabat på kvalitetsmøbler!

FURNITURE TEAM tilbyder FCKFC's medlemmer 20% rabat på en lang række kvalitetsmøbler. Vores showroom ligger på den permanente møbeludstilling i Bella Center hvor der er næsten 9.000 kvm. erhvervsmøbler. Se og bliv inspireret af de mange muligheder indenfor kontormøbler, kantinemøbler, mødemøbler, skranker, skolemøbler, garderobeskabe, tavler m.m. Ring til 32 47 38 20 og aftal et møde!

Arvefjender

Arvefjender - de største fodboldkampe i Europa: I samarbejde med ArtPeople tilbydes medlemmerne af FCKFC nu bogen *Arvefjender* til en særdeles god pris: 149,- + porto 25,- (normalpris i boghandlen op til 279,-). I *Arvefjender* kan du læse om klassiske fodboldopgør, bl.a. F.C. København - Brøndby. Send en e-mail med dine adresseoplysninger til fankontoret: kontor@fckfc.dk og skriv "Arvefjender" i emnefeltet, så vil vil din bog blive leveret lige til døren.

Brug dit medlemskort i Restaurant City

Restaurant City i Colbjørnsensgade 7 giver 10 % rabat ved fremvisning af medlemskort og De Unge Løver under 10 år spiser gratis. Køkkenet har åbent mandag til lørdag klokken 17.00 til 23.00, bordbestilling kan ske på tlf. 33 21 62 32

Brug medlemskortet på Café Krunch

Når du ved bestilling viser dit medlemskort hos Café Krunch, Øresundsvej 14, er der 15 procent rabat på den samlede regning. Børnefamilier er særligt velkomne. Tlf. 32 84 50 50.

Advokatbistand til FCKFC medlemmer

Advokatfirmaet Steffen Olsen-Kludt tilbyder fanklubbens medlemmer 25% rabat på standardsager, f.eks. køb af ejerbolig (herunder også hjælp til bankfinansie-ring via samarbejde med større banker). Læs mere på www.kludt.dk eller kontakt os på e-mail: advo@kludt.dk, tlf. 35 55 02 25 - husk at oplyse du er medlem af FCKFC.

Brug kortet hos Metrotrafik

Metrotrafik køreskole giver 10 procent rabat på alle kørekortpakker, til alle som kan fremvise et personligt gyldigt medlemskort til F.C. København Fan Club. Kan ikke kombineres med andre rabatordninger. Ring på 33 93 01 06 eller kig på www.metrotrafik.dk.

Få 25% rabat på Danmarks sejeste gadgetmagasin

GEAR skriver om alt det nyeste digitale legetøj; mobiltelefoner, PDA'er, digitalkameraer, notebooks, hi-fi, DVD-afspillere og lign. Derudover kan du læse om biler, adventures, film- og musikanmeldelser og meget mere. Kort sagt; et rigtig drengerøvsmagasin. Klik ind på www.ncom.dk/fck og skriv "FCK fan" i feltet "Firma" og udfyld resten af formularen - så er magasinet - med rabat - på vej til dig!

Rabat hos Flügger

Flügger på Nørrebrogade 61 (hjørnet af Solitudevej) giver FCKFC-medlemmer 10% rabat, ved forevisning af medlemskort. Ring på 35378070.

Få rabat når du flytter med FTI

FTI flyttefirma giver en række VIP-fordele til FCKFC medlemmer: Vi leverer hvidt papir til indpakning (normalpris cirka 150 kroner) samt lån af flyttekasser - begge dele gratis. Kontakt os på tlf. 46 38 38 38, og oplys at du er medlem af FCKFC, så er der penge at spare på flytningen.

Kør go-kart med medlemsrabat

Hos Action City tilbydes FCKFC-medlemmer 15 procent rabat, når I skal ud at køre go-kart.Prøv Danmarks største indendørs bane. I skal være minimum 4 personer - og husk at medbringe medlemskort. Tilbuddet gælder søndag til torsdag. Bestilling på tlf. 44 66 60 04 eller på www.actioncity.dk.

Særtilbud fra TIPS-bladet

TIPS-bladet går nu endnu tættere på SAS Ligaen og dækker som altid de store europæiske ligaer. Vi stiller skarpt på Champions League, Royal League og ikke mindst på FCK's kampe i UEFA-cuppen.
Hvis du er medlem af FCKFC, kan du få TIPS-bladet to gange om ugen i de næste 8 måneder for 6 måneders pris. Oveni får du helt gratis TIPS-bladets nye håndbog "Dansk Fodbold 2005-06" (pris: 89 kr.). Du får alt dette for kr. 1222 og sparer hermed kr. 617. Opgiv navn og medlemsnr. og send bestilling til: TIPS-bladet@fckfc.d

FAN CLUB

generalforsamlingen

Er Fan Clubben en lukket fest?

-generalforsamlingen 2005 set fra gulvhøjde

Vejen til Fan Clubbens udvalg bliver kortere i den kommende tid. En genvalgt bestyrelse lancerede en ny og mere gennemsigtig struktur, mens Hovedbestyrelsen nedlagde sig selv. Og så blev der sat spørgsmålstegn ved vores egen opførsel.

Ny struktur

Fan Clubben havde et par uger inden generalforsamlingen afholdt et succesfuldt seminar for de frivillige, hvor nye tider for udvalgene blev varslet. Fan Clubbens arbejdsudvalg skal være selvstændige enheder. Det betyder, at udvalgene udarbejder planer for deres projekter - og udgifter. I samarbejde med bestyrelsen, naturligvis. Det vil dels give udvalgene mere smidighed til at træffe beslutninger selv, dels gøre hele arbejdet i Fan Clubben mere gennemsigtigt.

Hjemmesiden vil være aktiv i denne proces. Alle udvalg får en direkte kontaktadresse. Vi vil endvidere bestræbe os på at gøre Fan Clubbens struktur og beslutningsveje både synlige og forståelige. Det sidste punkt bliver en præcis beskrivelse af udvalgenes opgaver og kompetencer. Disse vil blive udarbejdet i løbet af året og lagt på nettet, efterhånden som de er klar.

Mere enkelhed

Hovedbestyrelsens forslag om at nedlægge sig selv var et skridt hen imod klare linjer i ledelsen af Fan Clubben. Kort fortalt, så er ændringerne et resultat af nogen forvirring om, hvem der bestemte hvad. Meningen er at bringe vedtægterne i overensstemmelse med virkeligheden. Virkeligheden er, at bestyrelsen sidder med ansvaret for Fan Clubben - både hvad angår strategi og økonomi. Vedtagelsen betyder, at der nu kun skal fem procent af medlemmernes underskrift til for at indkalde til ekstraordinær generalforsamling. Det er i nuværende tal cirka 900 stemmer.
De nye vedtægter betyder, at Hovedbestyrelsen ikke længere eksisterer, men er afløst af et Samarbejdsudvalg, som i sammensætning ligner Hovedbestyrelsen til forveksling. Forskellen er, at samarbejdsudvalget ikke formelt leder foreningen og at medlemmerne ikke længere udpeges af generalforsamlingen.

Omvendt vil Samarbejdsudvalget få et mere spændende liv eftersom deltagerne alle er selvstyrende udvalg - og altså kan træffe beslutninger indenfor de afstukne økonomiske rammer.

Økonomi og åbenhed

På mange måder er budgettet et udtryk for Fan Clubbens profil. Hvad satser vi på? - hvad prioriterer vi? Det er klart, at der er mange meninger om den sag. Nu får vi et kvalificeret grundlag at udtale os på, eftersom Fan Clubben fremover vil lægge regnskabets nøgletal på hjemmesiden. Debatten om netop dette punkt trak nogle interessante aspekter frem. En verserende sag mellem ToldSkat og AGF Fanklub blev strejfet. Det handler kort sagt om, at ToldSkat ønsker at AGF's Fanklub skal betale moms af kontingentindtægter. Det er potentielt en trussel mod hele forenings-Danmark, og skal naturligvis tages alvorligt. Omvendt var argumentet, at Fan Clubben som en endog temmelig stor forening netop burde fægte med åben pande og gøre en dyd ud af åbenheden. Skal slaget slås, så skal vi deltage.

Mads Nielsen fremlagde i øvrigt regnskabet med vanlig klarhed og autoritet - og der er ikke en finger at sætte på værket. Det blev bemærket, at vi har nok på kistebunden til "at købe Lyngby Boldklub". Det foreligger der dog ingen planer om, al den stund at en forening af vores størrelse skal have tilsvarende reserver - hverken medlemmer eller ansatte skal lades i stikken, hvis der pludselig kommer dårlige tider. Forsamlingen var tydeligt usikker på den nye åbne kurs, men forslaget blev vedtaget med et snævert flertal. Det betyder, at regnskabet i kondenseret form nu kan ses på hjemmesiden.

Til gengæld faldt et forslag om offentliggørelse af beslutningsreferater fra "de centrale organer" i Fan Clubben. Debatten kom vidt omkring. Sikkerhedsmæssige perspektiver blev tegnet, men omvendt blev billedet af Fan Clubben som en lukket fest også hevet frem. Bestyrelsen fastslog, at vi under alle omstændigheder vil opleve en større meddelsomhed fra Fan Clubbens side i løbet af den kommende periode.

Og det løfte får formand Anders Larsen også lov at stå ved i kraft af, at han uden modkandidater blev genvalgt som formand de næste to år. I det hele taget var det en tillidserklæring til bestyrelsen, at samtlige medlemmer inklusiv suppleanter fik genvalg. Også vores interne revisor genvalgtes.

Er vi nu også er så gode fans i FCK, som vi går og fortæller os selv? Anledningen til det spørgsmål er oplevelser af chikanerier i forbindelse med fodboldkampe. Der blev endda udtrykt angst for den opførsel, som dele af FCK's tilhængerskare lægger for dagen. Det blev efterlyst, at Fan Clubben mere aktivt tager afstand fra den dårlige opførsel. Samtidigt blev der gjort opmærksom på, at der allerede er initiativer i gang fra DFF's (Fair Fans) side og på mere globalt plan Football Against Racism. Et perspektiv, man kan lægge på Nedre C er, at den afspejler byen med al dens forskellighed. Det er også en kvalitet. Der ligger en opgave i at holde fast i sammenhængskraften mellem vores tilhængere - også dem, som vælger at stå udenfor Fan Clubben.

Det er under alle omstændigheder vigtigt, at vi bevarer nuancerne i debatten. AWAY-bussen nævntes som et yderst vellykket eksempel på et initiativ, som tiltrækker den målgruppe der er i fokus. Det fungerer mest af alt fordi det forgår på målgruppens egne præmisser, men indenfor Fan Clubbens rammer. Samtidigt er AWAY-bussen et udtryk for, at Fan Clubben gerne vil lytte til de forslag, der kommer. Det er i det hele taget vigtigt, at Fan Clubben lægger op til dialog - både med medlemmer, ikke-medlemmer og FCK. Og der er initiativer i støbeskeen.

Det var en løfterig generalforsamling. Ikke fordi vi var flere end vi plejer, men fordi diskussionerne var vigtige og bar præg af, at vi er ved at vågne op til den rolle, som en forening af vores størrelse spiller. Og der er vilje til at bevæge sig i den rigtige retning.

Nyt om lokalafdelingerne

Af: Henrik Themsen, lokalafdelingsansvarlig i FCKFC

Ny Lokalafdeling:

Jeg havde fornøjelsen af at være inviteret til stiftelsen af FCKFC MidtVest den 22. juli. 10-12 personer var mødt op i forsamlingshuset lidt uden for Viborg og viste med stor tydelighed,
at behovet for en lokalafdeling i dette område er til stede. Tina Fiedler blev valgt til formand og gjorde rede for hvilke tanker og planer, FCKFC MidtVest har.

Det er dejligt at se, at et samarbejde med FCKFC Aalborg allerede er etableret. Det lover godt for fremtiden. Et stort tillykke - og held og lykke fremover.

Afvikling af Lokalnord:

Efter lang tids forsøg på at få fat på den ansvarlige for Lokalnord, må jeg desværre konstatere, at dette ikke er muligt. Og da status på lokalafdelingen under alle omstændigheder var, at man afventede ny generalforsamling for at blive lovliggjort, har jeg i min egenskab af lokalafdelings-ansvarlig besluttet at nedlægge denne lokalafdeling. Det er ekstra ærgerligt al den stund, at interessen for en lokalafdeling i dette område er ret stor – eller sagt med andre ord: Hvis der er nogen i området, som på seriøst plan vil starte noget op, så hold jer ikke tilbage.

FCKFC har nu følgende aktive lokalafdelinger:

FCKFC Aalborg
FCKFC Amager
FCKFC BMS
FCKFC Lolland Falster
FCKFC Midtvest (base i Viborg)
FCKFC Skåneland
FCKFC Vestsjælland (base i Slagelse)

FCKFC-lokalafdelinger under opstart:

FCKFC Sdr. Jylland (med base i Kolding) er efter lang tids venten endelig under opstart.

FCKFC-lokalafdelinger med potentiale:

Ved at kigge på medlemsstatistikken og tidligere mails fra interesserede, er der ingen tvivl om at området omkring Roskilde og Holbæk har et antal af registrerede FCK-fans, som kunne danne grundlag for en lokalafdeling.
Interesserede som vil være med til at starte noget op i dette område kan skrive til:
henrik.themsen@fckfc.dk

Mvh. Henrik Themsen

Sommerfest

FCKFC afholdt sommerfest den 17/6-05 i Sportscaféens lokaler i Parken. Der var disket op med mad fra kul grillen og levende musik fra scenen. Gæsterne kunne komme fra klokken 16.00, og det gjorde løven Leo for at tage imod dem sammen med vores søde dørdamer, Katinka og Kristiane. Der var spisning kl. 18.30.

Der var lavet et VIP-område for de sponsorer, der er skyld i at vi kunne lave arrangementet så billigt - der skal lyde en stor tak for deres støtte!
VIP-området blev styret med hård hånd af Kim og Kenneth, da der var flere der prøvede at snyde sig til en plads ved de riges bord. Maden var fremragende: Oksefilet og pølser, som kokken stod og grillede samt et stort salat bord, og der blev gået til den. Efter maden var der kinesisk lotteri, folk var lidt sløve til at komme til lommerne, selvom hovedpræmierne var Zumas og Todis trøjer, men efter trusler og tvang blev der udsolgt. Lykkens gudinde Katinka delte de flotte præmier ud. Der blev også her sponsoreret en del præmier som vi takker for. Klokken 20.00 gik Naughty Nipples på scenen med et brag, de spillede Sportscaféen helt ud på Øster Allá i over to timer, og så var der budt op til dans.

Derefter gik aftenen slag i slag med humle og drinks fra baren, der var måske nogle der her gik vel meget til den, ingen nævnt ingen glemt.

Arrangementsudvalget vil gerne takke for en fed aften og folks gode humør.

En særlig tak skal lyde til vores sponsorer:

Anders Andersen rengøring
Pwj rengøring
Malermester Heine J. Meilgaard
Tipsbladet
Sacor mobilcover
Føtex Nørrebro
Sports Caféen

Foto: Niels Jørgensen

Den 4. T-shirt - vi slår dem kun på banen

Fan Clubbens kampagne mod vold og racisme lavede i maj tre T-shirts. De er stort set udsolgt, og derfor lancerer vi nu den fjerde model.

Vi har - foruden at tænke på de voksne - denne gang lavet et lille oplag i børnestørrelser, og sælger den fra Fan Clubbens bod under nedre C for kr. 50,-.

Har du ikke mulighed for at købe den på kampdage, så er du velkommen på Fan Clubbens kontor.
Vi kan også sende T-shirten til dig mod forudbetaling.
Prisen er da kr. *70,-* og HUSK at skrive størrelse i bestillingen.

Maskinel Magasinpost
Afsender:
Postboks 7777
7000 Fredericia

ID nr.: 42266

POST PP DANMARK

42266 KHC 329
MARTIN JENSEN
ØSTERBROGADE 230, ST. TV.
2100 KØBENHAVN Ø 2100 ø

000